II

(Nelegislatívne akty)

ROZHODNUTIA

ROZHODNUTIE KOMISIE (EÚ) 2021/1943

zo 14. júna 2021

o štátnej pomoci SA.33797 (2013/C) (ex 2013/NN, ex 2011/CP) poskytnutej Slovenskom podniku NCHZ

[oznámené pod číslom C(2021) 4185]

(Iba slovenské znenie je autentické)

(Text s významom pre EHP)

EURÓPSKA KOMISIA,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 108 ods. 2 prvý pododsek,

so zreteľom na Dohodu o Európskom hospodárskom priestore, a najmä na jej článok 62 ods. 1 písm. a),

so zreteľom na rozhodnutie, ktorým Komisia začala konanie stanovené v článku 108 ods. 2 Zmluvy o fungovaní Európskej únie ([1]),

po vyzvaní zainteresovaných strán, aby predložili pripomienky v súlade s uvedenými ustanoveniami, a so zreteľom na tieto pripomienky,

keďže:

1. POSTUP

1.1. Začatie a ukončenie formálneho vyšetrovacieho konania

(1) Listom z 2. júla 2013 Komisia informovala Slovensko, že rozhodla o začatí konania podľa článku 108 ods. 2 Zmluvy o fungovaní Európskej únie ([2]) (ďalej len „ZFEÚ“) v súvislosti s niektorými opatreniami v prospech Nováckych chemických závodov, a. s. v konkurze (ďalej len „NCHZ“), ktoré údajne vykonalo Slovensko.

(2) Komisia svojím rozhodnutím (EÚ) 2015/1826 ([3]) z 15. októbra 2014 o štátnej pomoci SA.33797 (2013/C) (ex 2013/NN) (ex 2011/CP) poskytnutej Slovenskom podniku NCHZ (ďalej len „pôvodné rozhodnutie“) dospela k záveru v článku 2, že rozhodnutie umožniť pokračovanie prevádzky NCHZ po skončení účinnosti zákona o strategických spoločnostiach, ktoré prijal veriteľský výbor, nepredstavuje štátnu pomoc v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ.

(3) Postup, ktorý predchádzal prijatiu pôvodného rozhodnutia, je uvedený v jeho odôvodneniach 1 až 9.

([1]) Rozhodnutie Komisie C(2013) 3555 final z 2. júla 2013 (Ú. v. EÚ C 297, 12.10.2013, s. 85).
([2]) Ú. v. EÚ C 297, 12.10.2013. s. 85.
([3]) Ú. v. EÚ L 269, 15.10.2015, s. 71.

1.2. **Rozsudok Všeobecného súdu vo veci T-284/15**

(4) Na základe žaloby podanej spoločnosťou AlzChem AG Všeobecný súd svojím rozsudkom z 13. decembra 2018 vo veci T-284/15 ([4]) zrušil článok 2 pôvodného rozhodnutia na základe skutočnosti, že Komisia opomenula dostatočne odôvodniť svoje posúdenie existencie hospodárskej výhody a pripísateľnosti štátu, pokiaľ ide o rozhodnutie umožniť pokračovanie prevádzky NCHZ po 31. decembri 2010 (ďalej len „opatrenie“). Nedostatočné odôvodnenie sa týkalo predovšetkým i) úlohy Okresného súdu Trenčín (ďalej len „konkurzný súd“) pri rozhodovaní o pokračovaní prevádzky NCHZ; ii) existencie práv veta verejných veriteľov pri rozhodovaní o pokračovaní prevádzky NCHZ; iii) rizika hromadenia pohľadávok veriteľov po 31. decembri 2010 a iv) relevantnosti ekonomickej analýzy a prezentácie vedenia NCHZ pre rozhodovanie veriteľov v januári 2011.

(5) Pokiaľ ide o prvý bod, teda o úlohu konkurzného súdu pri rozhodovaní o pokračovaní prevádzky NCHZ, Všeobecný súd konštatoval, že v pôvodnom rozhodnutí mala Komisia vysvetliť, ako vnímala úlohu konkurzného súdu v rozhodovacom procese, a uviesť dôvody, ktoré ju viedli k záveru, že rozhodnutie o pokračovaní prevádzky NCHZ nie je pripísateľné konkurznému súdu. Všeobecný súd konkrétne poukázal na skutočnosť, že v pôvodnom rozhodnutí sa opakovane spomína rozhodnutie veriteľov z 26. januára 2011 ([5]), ktorým vyjadrili súhlas s pokračovaním prevádzky NCHZ, bez zmienky o zásahu konkurzného súdu zo 17. februára 2011, ktorým priznal rozhodnutiu z 26. januára 2011 záväznú povahu pre správcu konkurznej podstaty. Ani pri posudzovaní pripísateľnosti v pôvodnom rozhodnutí nebola zmienka o rozhodnutí súdu zo 17. februára 2011.

(6) Všeobecný súd okrem toho pripomenul, že na pojednávaní 11. apríla 2018, keď sa Komisie opýtal, či konkurzný súd mal iba preskúmať dodržanie formálnych aspektov rozhodnutia veriteľov alebo či mal overiť aj platnosť tohto rozhodnutia a či mohol dospieť k odlišnému záveru, Komisia nebola v tejto súvislosti schopná poskytnúť odpoveď. Všeobecný súd poukázal aj na osobitný kontext, v ktorom konkurzný súd konal v prejednávanej veci, najmä ako člen príslušného orgánu ([6]).

(7) Pokiaľ ide o druhý bod, teda práva veta verejných veriteľov, Všeobecný súd konštatoval, že pôvodné rozhodnutie obsahovalo rozporuplné vysvetlenia, či zabezpečení veritelia, ktorí boli členmi príslušného orgánu ([7]), predstavovali „orgán“, ktorý prijímal rozhodnutia väčšinou, alebo či oznamovali svoje stanoviská individuálne, a v tom prípade nebol v pôvodnom rozhodnutí uvedený dôvod, prečo nemajú právo veta ([8]).

(8) Pokiaľ ide o tretí bod, teda riziko hromadenia pohľadávok veriteľov, Všeobecný súd konštatoval, že hoci v pôvodnom rozhodnutí sa potvrdila existencia rizika zvýšenia pohľadávok niektorých zabezpečených verejných veriteľov po 31. decembri 2010, nebolo zrejmé, či a ako Komisia zohľadnila toto riziko pri uplatňovaní kritéria súkromného veriteľa. Všeobecný súd ďalej poukázal na skutočnosť, že zistenie Komisie, že rozhodnutie verejných veriteľov o pokračovaní prevádzky NCHZ bolo prijaté v rovnakom čase a za rovnakých podmienok (*pari passu*) ako rozhodnutia porovnateľných súkromných veriteľov, je v rozpore so zmienkou v pôvodnom rozhodnutí, že niektorí z týchto verejných veriteľov boli v odlišnej situácii, keďže ich pohľadávky sa počas konkurzu NCHZ zvýšili už v období pred 31. decembrom 2010.

([4]) Rozsudok Všeobecného súdu z 13. decembra 2018, T-284/15, AlzChem AG/Komisia, EU:T:2018:950.

([5]) Konkrétne v odôvodneniach 14, 26 a 32 a v článku 2 pôvodného rozhodnutia.

([6]) Ako je vymedzený v odôvodnení (18) a uvedený v rozsudku ako „príslušný orgán“.

([7]) Ako je vymedzený v odôvodnení (18) a uvedený v rozsudku ako „príslušný orgán“. Všeobecný súd poznamenal, že žalobný dôvod týkajúci sa práva veta sa vzťahuje iba na tých zabezpečených verejných veriteľov, ktorí sú členmi príslušného orgánu, a nie na tých, ktorí sú členmi veriteľského výboru (pozri bod 84 rozsudku).

([8]) Rozsudok Všeobecného súdu z 13. decembra 2018, T-284/15, AlzChem AG/Komisia, EU:T:2018:950, body 94 a 95.

(9) Pokiaľ ide o štvrtý bod, teda relevantnosť ekonomickej analýzy a prezentácie vedenia NCHZ pre rozhodovanie veriteľov v januári 2011, Všeobecný súd poznamenal, že podľa pôvodného rozhodnutia boli oba tieto dokumenty zdrojom informácií pre rozhodnutie veriteľov pohľadávok, ktoré vznikli pred vyhlásením konkurzu. Pokiaľ ide o ekonomickú analýzu, Všeobecný súd rozhodol, že Komisia správne konštatovala, že ekonomická analýza mohla slúžiť ako základ pre rozhodnutie veriteľov. Takisto však poznamenal, že v pôvodnom rozhodnutí sa neuvádzalo, či sa v tejto analýze zohľadnili náklady na pokračovanie prevádzky NCHZ pre tých veriteľov, ktorých pohľadávky sa počas konkurzného konania zvýšili. Nebolo preto zrejmé, prečo sa malo preverovať konanie týchto veriteľov podľa kritéria súkromného veriteľa na základe uvedenej analýzy. Vzhľadom na uvedené skutočnosti Všeobecný súd ďalej zistil neúčinnosť argumentu spoločnosti AlzChem, že prezentácia vedenia spoločnosti nebola relevantná na účely posudzovania konania verejných veriteľov. Všeobecný súd zastáva názor, že v pôvodnom rozhodnutí boli nedostatočne uvedené dôvody týkajúce sa relevantnosti týchto dvoch dokumentov, ekonomickej analýzy a prezentácie vedenia spoločnosti, na účely analýzy Komisie vo veci pozície tých verejných veriteľov, ktorých pohľadávky sa počas konkurzného konania zvýšili.

1.3. **Súdne konanie týkajúce sa prvého obdobia konkurzu**

(10) Súvisiace súdne konanie sa týkalo prvého obdobia konkurzu NCHZ, počas ktorého mali NCHZ postavenie strategickej spoločnosti podľa zákona o strategických spoločnostiach. Všeobecný súd 24. septembra 2019 potvrdil zistenie Komisie o nezlučiteľnej pomoci, a preto zamietol žalobu o neplatnosť týkajúcu sa článku 1 pôvodného rozhodnutia vo veci T-121/15 ([9]). Súdny dvor 29. apríla 2021 zamietol odvolanie, ktoré proti rozsudku Všeobecného súdu podala spoločnosť Fortischem, a. s. (ďalej len „Fortischem“) ([10]).

1.4. **Opätovné otvorenie formálneho vyšetrovacieho konania**

(11) Vzhľadom na zrušenie článku 2 pôvodného rozhodnutia Všeobecným súdom zostáva formálne vyšetrovacie konanie otvorené, pokiaľ ide o rozhodnutie umožniť pokračovanie prevádzky NCHZ po skončení účinnosti príslušnej časti zákona o strategických spoločnostiach.

(12) Komisia vyzvala Slovensko a zainteresované strany, ktoré predložili svoje pripomienky, aby opäť predložili pripomienky k danému opatreniu, so zohľadnením rozsudku Všeobecného súdu z 13. decembra 2018. Slovensko poskytlo pripomienky 14. februára 2020.

(13) Komisia ďalej dostala pripomienky od troch zainteresovaných strán 5. decembra 2019, 19. decembra 2019 a 6. januára 2020. Postúpila ich Slovensku, ktoré dostalo možnosť reagovať. Pripomienky Slovenska dostala Komisia listom podaným 28. mája 2020.

2. **SÚVISLOSTI A OPIS OPATRENIA**

2.1. **Príjemca pomoci**

(14) NCHZ boli slovenským výrobcom špeciálnych chemických látok (napríklad karbidu vápnika, PVC, základných chemických látok), ktorý v roku 2008 zamestnával približne 1 400 pracovníkov. Jeho činnosti a prevádzky sú podrobnejšie uvedené v odôvodneniach 10 a 11 pôvodného rozhodnutia ([11]). Spoločnosť bola v súkromnom vlastníctve ([12]).

2.2. **Konkurzné konanie voči NCHZ a príslušný orgán**

(15) Po vyhlásení konkurzu NCHZ 8. októbra 2009 bol prijatý zákon o strategických spoločnostiach ([13]), ktorý sa uplatnil v prípade NCHZ, keď vláda vyhlásila NCHZ za strategickú spoločnosť 2. decembra 2009 (ďalej len „prvé obdobie konkurzu“).

([9]) Rozsudok Všeobecného súdu (šiesta komora) z 24. septembra 2019, Fortischem, a. s./Komisia, vec T-121/15EU:T:2019:684.

([10]) Rozsudok Súdneho dvora z 29. apríla 2021, Fortischem/Komisia, vec C-890/19, EU:C:2021:345.

([11]) Odkaz na pôvodné rozhodnutie je uvedený v odôvodnení (2) tohto rozhodnutia.

([12]) Vlastníkom spoločnosti bola spoločnosť Disor Holdings Limited. Medzitým činnosti NCHZ prevzal Fortischem, takže NCHZ už nevyrábajú chemické látky.

([13]) Zákon č. 493/2009 Z. z. o niektorých opatreniach týkajúcich sa strategických spoločností, v znení zmien (ďalej len „zákon o strategických spoločnostiach“), uverejnený v Zbierke zákonov 1. decembra 2009.

(16) Keď sa 31. decembra 2010 prestal na NCHZ uplatňovať zákon o strategických spoločnostiach (ďalej len „druhé obdobie konkurzu“), pokračovanie prevádzky NCHZ už nebolo zaručené na základe tohto zákona. V dôsledku toho správca konkurznej podstaty (ďalej len „správca“) už nebol zo zákona povinný pokračovať v prevádzke spoločnosti.

(17) Straty NCHZ sa od začiatku konkurzného konania voči NCHZ priebežne zvyšovali a náklady na prevádzku podniku boli vyššie ako výnosy z jeho prevádzky. Podľa zákona o konkurze ([14]), ak náklady na prevádzkovanie podniku v konkurze presiahnu výnosy z jeho prevádzkovania, správca je povinný informovať o tejto skutočnosti príslušný relevantný orgán (ďalej len „príslušný orgán“) ([15]), ktorý je kolektívnym orgánom, a vyžiadať si pokyn, či a v akom rozsahu má pokračovať v prevádzkovaní podniku ([16]).

(18) Zloženie príslušného orgánu sa určí v súlade s ustanoveniami zákona o konkurze a je osobitné pre každý prípad konkurzu. V prípade NCHZ príslušný orgán pozostával z i) veriteľského výboru ako voleného orgánu zastupujúceho nezabezpečených veriteľov pohľadávok, ktoré vznikli pred vyhlásením konkurzu; ii) zabezpečených veriteľov pohľadávok, ktoré vznikli pred vyhlásením konkurzu a iii) konkurzného súdu. ([17])

(19) Podľa zákona o konkurze ([18]) veritelia s takzvanými „zistenými pohľadávkami“, t. j. prihlásenými pohľadávkami, ktoré správca konkurznej podstaty nepoprel, zvolia členov veriteľského výboru na schôdzi veriteľov. Prostredníctvom veriteľského výboru môžu veritelia zistených nezabezpečených pohľadávok vykonávať svoje práva v rámci konkurzného konania ([19]). Členovia veriteľského výboru sú povinní konať v najlepšom záujme všetkých nezabezpečených veriteľov ([20]), aby sa dosiahla čo najvyššia miera uspokojenia ich pohľadávok ([21]). Podľa zákona o konkurze okrem veriteľského výboru aj konkurzný súd a správca konkurznej podstaty musia postupovať pri riešení úpadku dlžníka tak, aby dosiahli pre veriteľov čo najvyššiu mieru uspokojenia ich pohľadávok ([22]).

(20) V prípade NCHZ sa veriteľský výbor v príslušnom čase skladal z piatich subjektov, a to konkrétne zo i) spoločnosti INVEST-KREDIT, s. r. o.; ii) spoločnosti Novácka Energetika, a. s.; iii) spoločnosti M - ENERGO, s. r. o.; iv) Fondu národného majetku Slovenskej republiky a v) spoločnosti DAK KIABA, s. r. o. Štyria členovi veriteľského výboru boli v súkromnom vlastníctve ([23]). Jediným verejným subjektom vo veriteľskom výbore bol Fond národného majetku SR. Okrem spoločnosti INVEST-KREDIT, s. r. o. súkromní členovia veriteľského výboru nemali žiadne kapitálové prepojenie s vlastníkom NCHZ, ako sa potvrdilo v rámci konania pred Všeobecným súdom ([24]).

(21) Členmi príslušného orgánu boli aj šiesti zabezpečení veritelia pohľadávok, ktoré vznikli pred vyhlásením konkurzu (ďalej len „dotknutí zabezpečení veritelia“), ktorí mali zistené pohľadávky zabezpečené zábezpekou a týkajúce sa majetku tvoriaceho oddelenú konkurznú podstatu. Dvomi súkromnými zabezpečenými veriteľmi boli Poštová banka, a. s. a spoločnosť NLB Factor, a. s. Zostávajúci štyria veritelia boli verejné subjekty, konkrétne i) mesto Nováky; ii) Fond národného majetku Slovenskej republiky; iii) Slovenská záručná a rozvojová banka, a. s. a iv) Environmentálny fond.

([14]) Zákon č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii (ďalej len „zákon o konkurze“), v znení zmien a v rozsahu uplatniteľnom na konkurz NCHZ.

([15]) „Príslušný orgán“, ako je vymedzený v § 82 ods. 2 zákona o konkurze. V tomto prípade bol príslušný orgán zostavený podľa § 82 ods. 2 písm. c) a e) zákona o konkurze.

([16]) Podľa § 88 zákona o konkurze.

([17]) Zloženie príslušného orgánu v rámci konkurzného konania voči NCHZ bolo určené v súlade s § 82 ods. 2 písm. c) a e) zákona o konkurze.

([18]) § 32 a § 35 ods. 4 zákona o konkurze.

([19]) Pozri § 33 zákona o konkurze.

([20]) Pozri § 37 ods. 4 zákona o konkurze.

([21]) Pozri § 5 zákona o konkurze.

([22]) Aj § 5 zákona o konkurze.

([23]) Vlastníkmi súkromných členov veriteľského výboru, ako bolo uvedené už v poznámke pod čiarou č. 9 pôvodného rozhodnutia, boli tieto spoločnosti: INVEST – KREDIT, s. r. o. (vo vlastníctve spoločnosti DISOR HOLDINGS LIMITED, jediného akcionára NCHZ), Novácka Energetika, a. s. (pôvodne dcérska spoločnosť NCHZ, väčšinovým vlastníkom je od januára 2011 spoločnosť STUPEFY HOLDINGS LIMITED), M - ENERGO, s. r. o. (väčšinovým vlastníkom je spoločnosť STUPEFY HOLDINGS LIMITED) a DAK KIABA, s. r. o.

([24]) Pozri rozsudok Všeobecného súdu z 13. decembra 2018 vo veci T-284/15, AlzChem AG/Komisia, EU:T:2018:950, body 174, 175 a 180.
Pokiaľ ide o žalobný dôvod, ktorého sa týkali dané body rozsudku, spoločnosť AlzChem uviedla kapitálové prepojenie medzi niektorými súkromnými veriteľmi a „vlastníkmi“ NCHZ, čím spochybnila použitie uznesenia veriteľského výboru Komisiou ako meradla na uplatnenie kritéria súkromného veriteľa.

(22) Podľa zákona o konkurze ([25]) je členom príslušného orgánu aj konkurzný súd ak, pokiaľ ide o majetok tvoriaci oddelenú konkurznú podstatu (na rozdiel od všeobecnej), správca poprie zabezpečenú pohľadávku zabezpečeného veriteľa ([26]). V prípade NCHZ správca poprel údajnú pohľadávku zabezpečeného súkromného veriteľa, spoločnosti REDQUEST LIMITED ([27]), ktorá sa proti tomuto popretiu odvolala. Preto a (výhradne) z dôvodu existencie napadnutej pohľadávky spoločnosti REDQUEST LIMITED bol aj konkurzný súd súčasťou príslušného orgánu spoločne s veriteľským výborom a so zabezpečenými veriteľmi. Vo svojej úlohe člena príslušného orgánu zohľadňuje konkurzný súd oprávnené záujmy dotknutých veriteľov a ich vyjadrenia, ako aj vyjadrenia ostatných členov príslušného orgánu (pozri ďalej aj odôvodnenie (42)). Z uvedeného zloženia príslušného orgánu vyplýva, že verejnými veriteľmi zastúpenými v príslušnom orgáne boli mesto Nováky, Fond národného majetku Slovenskej republiky, Slovenská záručná a rozvojová banka a Environmentálny fond.

2.3. **Opis opatrenia**

(23) Posudzovaným opatrením je rozhodnutie príslušného orgánu dať pokyn správcovi konkurznej podstaty, aby pokračoval v prevádzkovaní NCHZ. Toto opatrenie prijali 26. januára 2011 jednomyseľne veriteľský výbor a zabezpečení veritelia. Konkurzný súd, konajúci ako člen príslušného orgánu po skončení účinnosti zákona o strategických spoločnostiach 31. decembra 2010, priznal opatreniu záväznú povahu 17. februára 2011.

(24) Neuhradené záväzky NCHZ voči verejným alebo štátom vlastneným veriteľom vzniknuté počas konkurzného konania dosiahli celkovú výšku približne 13,4 milióna EUR k 1. augustu 2012, dátumu konca druhého obdobia konkurzu. Toto zvýšenie záväzkov voči verejným veriteľom, ktoré NCHZ vzniklo počas prvého a druhého obdobia konkurzu (ako bolo uvedené už v odôvodnení 23 pôvodného rozhodnutia), je uvedené v tabuľke 1. Tieto záväzky sú vymedzené ako „pohľadávky proti podstate“ ([28]). Neuhradené záväzky NCHZ voči ich verejným veriteľom vzniknuté počas konkurzného konania sú opísané aj v odôvodneniach 22 až 25 pôvodného rozhodnutia.

Tabuľka 1

Záväzky NCHZ voči verejným veriteľom (vzniknuté počas prvého a druhého obdobia konkurzu, stav k 1. augustu 2012) ([29])

Subjekty verejného sektora/štátom vlastnené podniky	Výška záväzku v EUR
Sociálna poisťovňa	9 297 270,28
Všeobecná zdravotná poisťovňa	1 549 019,98
Slovenský vodohospodársky podnik, š. p.	1 354 321,00
Mesto Nováky (poplatok za odpady, daň z nehnuteľností)	650 158,75
Environmentálny fond	475 678,64
RTVS, s. r. o.	14 870,72

([25]) § 82 ods. 2 písm. e) zákona o konkurze.
([26]) Zabezpečenú pohľadávku je možné poprieť napríklad z dôvodu jej právneho základu, jej vymáhateľnosti atď.
([27]) Spoločnosť so sídlom v Londýne v Spojenom kráľovstve.
([28]) § 87 zákona o konkurze.
([29]) V tabuľke je uvedený stav k 1. augustu 2012. Ten v prípade veriteľov, ktorí mali s NCHZ aktívne vzťahy počas obdobia konkurzu (napríklad Environmentálny fond, mesto Nováky), neodráža všetky vzniknuté záväzky, keďže pohľadávky, ktoré vznikli po vyhlásení konkurzu, vrátane pohľadávok z prevádzky podniku boli prednostne uspokojené v rámci konkurzného konania. Takže niektoré pohľadávky, ktoré vznikli po vyhlásení konkurzu, boli uspokojené pred 1. augustom 2012.

Viacero obcí (poplatok za odpady, daň z nehnuteľností)	5 704,40
Spoločná zdravotná poisťovňa	4 463,19
Daň z motorových vozidiel	2 390,50
SPOLU	**13 353 877,46**

(25) Neuhradené záväzky NCHZ voči verejným alebo štátom vlastneným veriteľom vzniknuté počas konkurzného konania v konkrétnych termínoch sú uvedené v tabuľke 2.

Tabuľka 2

Záväzky NCHZ voči verejným veriteľom: ku dňu vyhlásenia konkurzu a neuhradené záväzky vzniknuté počas konkurzného konania k 31. decembru 2009 a 31. decembru 2010 ([30])

Subjekty verejného sektora/štátom vlastnené podniky	Výška záväzku v EUR k dátumu vyhlásenia konkurzu	Výška záväzku vzniknutého počas konkurzného konania v EUR k 31. decembru 2009	Výška záväzku vzniknutého počas konkurzného konania v EUR k 31. decembru 2010
Sociálna poisťovňa		544 001,99	3 878 065,44
Všeobecná zdravotná poisťovňa	72 442,24	91 694,96	626 702,68
Slovenský vodohospodársky podnik, š. p.	91 213,48	66 595,20	732 177,68
Mesto Nováky	67 645,53 *	156,34	48 367,11
Environmentálny fond	1 019 792,01 **	29 762,71	222 954,21
RTVS, s. r. o.		929,42	6 041,23
Viacero obcí (poplatok za odpady)			470,00
Spoločná zdravotná poisťovňa	2 484,19	2 676,82	4 463,19
Union zdravotná poisťovňa, a. s.	7 212,77	9 015,66	67 529,73
DÔVERA zdravotná poisťovňa, a. s.	81 369,57	116 377,21	827 004,92

* *z toho 43 781,67 EUR ako zabezpečená pohľadávka a 23 863,86 EUR ako nezabezpečená pohľadávka;*
** *z toho 949 879,66 EUR ako zabezpečená pohľadávka a 69 912,35 EUR ako nezabezpečená pohľadávka.*

(26) Pohľadávky Environmentálneho fondu po vyhlásení konkurzu, ktoré vznikli počas prvého obdobia konkurzu, pozostávali najmä z poplatku za znečisťovanie ovzdušia vo výške 192 454 EUR, ktorý bol uložený v mene Environmentálneho fondu v máji 2010 za znečisťovanie ovzdušia v roku 2009. Poplatok za znečisťovanie ovzdušia v roku 2011, ktorý bol uložený v máji 2011 za znečisťovanie v roku 2010, bol stanovený na 170 070 EUR. Ku koncu roka 2010 dosiahli pohľadávky, ktoré vznikli po vyhlásení konkurzu v dôsledku čiastočného nezaplatenia ročného poplatku za znečisťovanie ovzdušia, výšku 222 954 EUR.

([30]) Podanie slovenských orgánov z 12. mája 2014.
V prípade veriteľov, ktorí mali s NCHZ aktívne vzťahy počas obdobia konkurzu tieto sumy neodrážajú všetky vzniknuté záväzky, keďže pohľadávky, ktoré vznikli po vyhlásení konkurzu, vrátane pohľadávok z prevádzky podniku boli prednostne uspokojené v rámci konkurzného konania.

(27) Hlavnou pohľadávkou mesta Nováky, ktorá vznikla po vyhlásení konkurzu počas prvého obdobia konkurzu bola daň z nehnuteľností za rok 2010, uložená v marci 2010 a stanovená na 523 793 EUR. Ku koncu roka 2010 dosiahli pohľadávky, ktoré vznikli po vyhlásení konkurzu, výšku 29 762 EUR (najmä povinnosť NCHZ spojená s daňou z nehnuteľností).

(28) Ako bolo uvedené v odôvodnení (17), keď náklady na prevádzkovanie NCHZ presiahli výnosy a zákon o strategických spoločnostiach sa už na NCHZ neuplatňoval, správca bol povinný informovať príslušný orgán a vyžiadať si jeho pokyny. Ako sa stanovuje v zákone o konkurze, správca informoval členov veriteľského výboru a všetkých zabezpečených veriteľov o situácii na spoločnom zasadnutí, ktoré sa konalo 26. januára 2011.

(29) Na zasadnutí z 26. januára 2011 vedenie NCHZ prezentovalo štúdiu s názvom „NCHZ Nováky – Feasibility Study Reengineering“ („NCHZ Nováky – štúdia uskutočniteľnosti – reinžiniering“) (ďalej len „prezentácia vedenia“), v ktorej sa okrem iného skúmali dôsledky ukončenia prevádzky NCHZ na splnenie záväzkov spoločnosti, vplyv na región, ako aj na príjmy štátu a mesta. Podľa prezentácie vedenia by zastavenie prevádzky bolo nevýhodné pre záujmy veriteľov, predovšetkým vzhľadom na skutočnosť, že náklady na zastavenie prevádzky by určite prevýšili zostatok po splnení prevádzkových záväzkov a že následné obnovenie prevádzky by si vyžadovalo veľmi vysoké náklady.

(30) V prezentácii vedenia sa skúmali aj šance na predaj NCHZ ako fungujúceho podniku. V prezentácii sa konštatovalo, že vzhľadom na čistú súčasnú hodnotu je nemožné NCHZ predať. V rámci prezentácie však bolo vysvetlené, že spoločnosť by sa dala úspešne predať po prijatí určitých reštrukturalizačných opatrení. Konkrétne, keďže zákon o strategických spoločnostiach zabránil prepúšťaniu zamestnancov, NCHZ mohli uplatniť znižovanie počtu zamestnancov a tým znižovanie prevádzkových nákladov, až keď sa tento zákon prestal uplatňovať na začiatku druhého obdobia konkurzu.

(31) V prezentácii sa ďalej skúmal scenár, či by sa prerušením prevádzky splnili záväzky NCHZ, a zistilo sa, že očakávaná reálna hodnota majetku spoločnosti by dosiahla výšku len 15,5 milióna EUR.

(32) Prezentácia vedenia obsahovala aj stručný prehľad vplyvu, ktorý by malo zastavenie prevádzky NCHZ na región a tretie strany ([31]). Medzi priame vplyvy patrilo prepustenie približne 1 700 zamestnancov a zvýšenie nezamestnanosti. Pokles príjmov mesta Nováky iba v dôsledku výpadku miestnych daní a platieb sa odhadoval na 572 000 EUR ročne, z čoho 526 000 EUR by predstavovala daň z nehnuteľností a 46 000 EUR poplatok za komunálny odpad ([32]). Očakávaný výpadok príjmov štátu sa odhadoval na 7,4 milióna EUR ročne, predovšetkým pokiaľ ide o odvody z miezd (6,4 milióna EUR), poplatky za odpadovú vodu (747 000 EUR) a poplatok za znečisťovanie ovzdušia (192 000 EUR).

(33) Veritelia mali okrem toho k dispozícii ekonomickú analýzu z 23. decembra 2010 vypracovanú správcom (ďalej len „ekonomická analýza“ alebo „analýza“), v ktorej sa dospelo k záveru, že zastavenie prevádzky NCHZ by bolo v protiklade so spoločnými záujmami veriteľov NCHZ. V analýze bolo uvedených niekoľko možných scenárov ([33]) a boli porovnané súhrnné náklady a výnosy veriteľov NCHZ ako celku, bez skúmania situácie jednotlivých veriteľov. Celkové straty z prevádzky NCHZ v konkurze do 15. decembra 2010 boli stanovené na približne 15,8 milióna EUR ([34]) (4,4 milióna EUR bez odpisov).

([31]) Snímky 34 – 36 prezentácie vedenia.

([32]) Celkový výpadok pre mesto Nováky sa odhadoval na 757 000 EUR ročne.

([33]) Skúmané boli tieto scenáre: i) predaj podniku ako celku so zachovaním prevádzky; ii) predaj podniku po častiach so zachovaním prevádzky; iii) predaj podniku po častiach so zachovaním prevádzky niektorých častí a iv) predaj majetku a úplné zastavenie prevádzky.

([34]) Vypočítané ako rozdiel medzi celkovými nákladmi na prevádzku podniku 202,2 milióna EUR a celkovými výnosmi 186,4 milióna EUR, za obdobie od vyhlásenia konkurzu voči NCHZ konkurzným súdom 2. októbra 2009 (po začatí konkurzného konania 24. septembra 2009) do 15. decembra 2010.

(34) V analýze sa uvádzalo najmä to, že prerušenie prevádzky NCHZ by viedlo k výrazným nákladom vo výške viac ako 48 miliónov EUR, z čoho väčšia časť sa týkala zatvorenia a ekologického vyčistenia priestorov chemickej výroby (približne 37,3 milióna EUR) a časť personálnych nákladov (10,5 milióna EUR pri splnení všetkých povinností vyplývajúcich zo zákona ([35])). Tieto náklady vo výške približne 48 miliónov EUR by nebolo potrebné vynaložiť, ak by prevádzka NCHZ pokračovala. V analýze sa ďalej uvádza, že okrem týchto priamych nákladov na prerušenie prevádzky NCHZ by bolo potrebné navyše zaplatiť (odvtedy) neuhradené (a väčšinou ešte nie splatné) pohľadávky vyplývajúce z prevádzky NCHZ vo výške približne 16 miliónov EUR ([36]). Zároveň sa v prípade scenára zastavenia prevádzky NCHZ očakávali výnosy z predaja jednotlivých zložiek majetku v rozsahu 47 až 52 miliónov EUR (bez zohľadnenia dodatočných nákladov na demontáž a odstránenie vybavenia). V prípade prerušenia prevádzky podniku by neuspokojené pohľadávky vyplývajúce z prevádzky podniku boli uspokojené ako pohľadávky proti podstate ([37]). Vyplýva z toho, že prerušenie prevádzky by rozšírilo škálu pohľadávok, ktoré by sa mali uspokojiť z konkurznej podstaty, čo by vo všeobecnosti znížilo mieru uspokojenia pohľadávok. Správca konkurznej podstaty preto považoval možnosť ukončenia prevádzky NCHZ a predaja jednotlivých zložiek ich majetku za najmenej výhodnú, najmä vzhľadom na vysoké náklady spojené s plnením všetkých právnych záväzkov v súvislosti s ukončením prevádzky a environmentálnou sanáciou. Okrem toho sa v analýze uvádzalo, že obnovenie prevádzky NCHZ po ich odstavení by bolo veľmi problematické alebo nemožné ([38]).

(35) Analýza skúmala aj záujem potenciálnych nadobúdateľov o podnik. V prvom kole verejného ponukového konania na získanie NCHZ zo siedmich subjektov, ktoré prejavili záujem, iba spoločnosť M - ENERGO predložila ponuku vo výške 2 milióny EUR. Správca preto považoval za neisté, či nové kolo verejného ponukového konania pritiahne ďalších záujemcov. V tejto súvislosti bolo uvedené, že neuhradené verejné záväzky vo výške približne 6,1 milióna EUR by nemohol prevziať nadobúdateľ, ale boli by uspokojené ako pohľadávky proti podstate. V rámci analýzy sa odhadovalo, že v prípade ďalšej prevádzky bez úsporných opatrení dosiahnu straty v roku 2011 výšku 3,8 milióna EUR.

(36) Analýza sa zamerala na viaceré faktory, ktoré môžu mať potenciálny vplyv na uspokojovanie pohľadávok spred vyhlásenia konkurzu v prípade (aspoň čiastočného) pokračovania prevádzky NCHZ, hoci žiadny takýto vplyv nebol vysvetlený podrobne. Po prvé, finančná výkonnosť by bola ovplyvnená opatreniami na znižovanie nákladov, ktoré by sa mali zaviesť (napríklad čiastočné prepúšťanie zamestnancov). Po druhé, výnosy z predaja NCHZ by sa mohli líšiť v závislosti od toho, či by sa NCHZ predali ako celok alebo po častiach (pri zachovaní prevádzky príslušných častí) alebo ako jednotlivé zložky majetku po ukončení prevádzky NCHZ. V prípade predaja častí podniku sa v analýze dospelo k záveru, že by sa pravdepodobne mohli predať len lukratívnejšie činnosti podniku NCHZ a súvisiaci majetok (ako napríklad divízia karbidu vápnika) a konkurzná podstata by musela pokryť náklady na zatvorenie ostatných častí podniku NCHZ. Výroba karbidu vápnika bola technologicky prepojená s inými prevádzkami (divíziami) NCHZ; zachovanie výroby karbidu vápnika pri paralelnom uzatvorení iných prevádzok by preto vyvolalo dodatočné náklady, čím by sa zhoršila ziskovosť divízie karbidu vápnika. Ekonomická analýza preto považovala za rizikovú alternatívu predaja podniku po častiach, a to či už pri zachovaní plnej prevádzky (spolu s ďalšími opatreniami na zníženie nákladov), alebo pri zachovaní prevádzky iba niektorých častí podniku.

(37) Podľa zákona o konkurze veriteľský výbor prijímal uznesenia väčšinou hlasov prítomných členov, pričom každý člen mal jeden hlas ([39]). Podľa rovnakého zákona bol každý člen výboru povinný konať v spoločnom záujme všetkých nezabezpečených veriteľov ([40]). To predpokladalo hlasovanie v záujme všetkých nezabezpečených veriteľov, aj tých, ktorí neboli členmi veriteľského výboru.

([35]) V závislosti od variantu ukončenia zamestnaneckých zmlúv sa personálne náklady odhadovali na 7,7 milióna EUR, 8,9 milióna EUR alebo 10,5 milióna EUR.

([36]) Táto suma nepredstavuje všetky pohľadávky, ktoré vznikli počas prvého obdobia konkurzu, pretože pohľadávky z prevádzky podniku sa uspokojovali priebežne, a preto časť tých pohľadávok už bola uspokojená.

([37]) § 88 ods. 8 zákona o konkurze.

([38]) V prípade ukončenia prevádzky sa najmä stáva nepoužiteľnou elektrolýza a nie je možné obnoviť výrobu. Podobne, keby sa ochladili karbidové pece používané na výrobu karbidu vápnika, bolo by problematické ich uviesť znova do prevádzky.

([39]) § 38 ods. 2 zákona o konkurze.

([40]) § 37 ods. 4 zákona o konkurze.

(38) Na základe informácií, ktoré boli obsahom prezentácie vedenia, na zasadnutí z 26. januára 2011 všetci prítomní členovia veriteľského výboru podporili navrhovaný pokyn správcovi konkurznej podstaty, aby pokračoval v prevádzkovaní NCHZ za nezmenených podmienok. To znamenalo, že NCHZ mohli byť prevádzkované v rovnakom rozsahu, ako boli dovtedy, pretože žiadny člen výboru nehlasoval proti ani sa nezdržal hlasovania. Uznesenie veriteľského výboru bolo teda prijaté jednomyseľne, hoci na schválenie pokynu by bola postačovala väčšina veriteľského výboru. Aj všetci zabezpečení veritelia prítomní na schôdzi sa jednotlivo vyslovili v prospech rovnakého pokynu správcovi. To znamená, že žiadny zo zabezpečených veriteľov ani neodmietol navrhovaný pokyn, ani sa nezdržal zaujatia stanoviska.

(39) Okrem toho, druhým bodom programu schôdze, o ktorom sa diskutovalo, bola forma a metóda nakladania s majetkom NCHZ. Podľa zápisnice zo schôdze dosiahli prítomní veritelia predbežnú dohodu o predaji NCHZ ako celku, teda ako fungujúceho podniku, vo verejnom ponukovom konaní.

(40) Po uverejnení uznesenia veriteľského výboru z 26. januára 2011 o pokyne správcovi ([41]) bol každý verejný alebo súkromný nezabezpečený veriteľ oprávnený napadnúť tento pokyn pred konkurzným súdom z dôvodu rozporu pokynu so spoločným záujmom nezabezpečených veriteľov ([42]). Žiadny veriteľ však tento pokyn pred konkurzným súdom nenapadol.

(41) Ten istý pokyn správcovi bol následne predložený konkurznému súdu, ktorý mohol buď pokyn schváliť, alebo rozhodnúť, ako by mal správca postupovať ([43]). Každé možné rozhodnutie daného súdu by tak účinne zvrátilo uznesenie prijaté ostatnými členmi príslušného orgánu.

(42) Ak je konkurzný súd členom príslušného orgánu, podľa zákona o konkurze ([44]) majú správca alebo ostatní členovia príslušného orgánu predložiť pokyn na schválenie súdu až po tom, ako sa ostatní členovia príslušného orgánu k pokynu vyjadrili. Konkurzný súd môže uznesením buď predložený pokyn schváliť, alebo rozhodnúť, ako postupovať. Správca je uznesením súdu viazaný. Konkurzný súd pri vydaní uznesenia zohľadní oprávnené záujmy dotknutých veriteľov a ich vyjadrenia, ako aj vyjadrenia ostatných členov príslušného orgánu.

(43) Konkurzný súd konajúci vo veci NCHZ ako člen príslušného orgánu uznesením zo 17. februára 2011 schválil pokyn správcovi ([45]). Správca bol uznesením súdu právne viazaný. Konkurzný súd vzal na vedomie skutočnosť, že veriteľský výbor jednomyseľne prijal uznesenie s pokynom správcovi, aby pokračoval v prevádzkovaní NCHZ, a že aj všetci dotknutí zabezpečení veritelia ([46]) uložili správcovi rovnaký pokyn ako veriteľský výbor. Konkurzný súd ďalej vysvetlil, prečo tvoril súčasť príslušného orgánu v danej veci, najmä v dôsledku skutočnosti, že správca poprel zabezpečenú pohľadávku veriteľa, spoločnosti REDQUEST LIMITED, a tá začala súdne konanie na potvrdenie svojej zabezpečenej pohľadávky. Z odôvodnenia konkurzného súdu vyplýva, že zohľadnil vyhlásenia jednotlivých členov príslušného orgánu (teda veriteľského výboru a jednotlivých zabezpečených veriteľov) a skutočnosť, že žiadny člen príslušného orgánu nenamietal proti pokynu správcovi. Konkurzný súd sa vo svojom odôvodnení odvolal na ekonomickú analýzu (pozri odôvodnenia (33) až (36)), na vypracovanie ktorej dal súd pokyn správcovi a v rámci ktorej sa zistilo, že zastavenie prevádzky NCHZ by bolo najmenej výhodnou možnosťou na uspokojenie pohľadávok veriteľov vzhľadom na náklady súvisiace so zastavením prevádzky. Konkurzný súd dospel k záveru, že vzhľadom na tieto skutočnosti a na vyhlásenia členov príslušného orgánu nezistil žiadnu nezrovnalosť ani rozpor navrhovaného pokynu s oprávneným záujmom dotknutých veriteľov. Ako vyplýva z odôvodnenia konkurzného súdu, pri schvaľovaní pokynu neposudzoval osobitne záujmy jednotlivých veriteľov, predovšetkým spoločnosti REDQUEST LIMITED, ktorá je v uznesení súdu zmienená výlučne v súvislosti so zapojením konkurzného súdu do príslušného orgánu, ako už bolo vysvetlené.

([41]) Uznesenie veriteľského výboru spoločne so zápisnicou zo zasadnutia z 26. januára 2011 boli uverejnené v Obchodnom vestníku 15. februára 2011.

([42]) § 38 ods. 7 zákona o konkurze.

([43]) § 83 ods. 4 zákona o konkurze.

([44]) § 83 ods. 4 zákona o konkurze.

([45]) Uznesenie č. 29K/43/2009-18279.

([46]) Konkurzný súd uviedol zoznam šiestich zabezpečených veriteľov, členov príslušného orgánu (pozri aj odôvodnenie (21) tohto rozhodnutia).

(44) Nie všetci (verejní) veritelia pohľadávok voči NCHZ, ktoré vznikli pred vyhlásením konkurzu, boli zastúpení v príslušnom orgáne (jeho zloženie je opísané v odôvodneniach (18) až (22)), ktorý rozhodol o ďalšej prevádzke NCHZ v druhom období konkurzu. Verejnými veriteľmi, ktorí neboli v príslušnom orgáne zastúpení, boli predovšetkým Sociálna poisťovňa a Všeobecná zdravotná poisťovňa. Tí veritelia, ktorí neboli zastúpení v príslušnom orgáne, keďže neboli členmi veriteľského výboru ani zabezpečenými veriteľmi pohľadávok, ktoré vznikli pred vyhlásením konkurzu, sa teda nemohli priamo vyjadriť k rozhodnutiu o ďalšej prevádzke NCHZ v druhom období konkurzu.

(45) Pokračovanie prevádzky NCHZ po skončení účinnosti zákona o strategických spoločnostiach tak bolo založené na rozhodnutí príslušného orgánu, ktorý ako kolektívny subjekt vydal pokyn správcovi konkurznej podstaty pokračovať v prevádzkovaní NCHZ, k čomu členovia (konkrétne veriteľský výbor a zabezpečení veritelia) vyjadrili svoj postoj na spoločnom zasadnutí z 26. januára 2011, a zostávajúci člen (konkrétne konkurzný súd) schválil pokyn pre správcu konkurznej podstaty vo svojom uznesení zo 17. februára 2011. Po tomto rozhodnutí pokračovala spoločnosť NCHZ v hospodárskej činnosti bez akéhokoľvek prerušenia až do jej predaja ako fungujúceho podniku spoločnosti Via Chem Slovakia v júli 2012.

3. PRIPOMIENKY ZAINTERESOVANÝCH STRÁN A SLOVENSKA

3.1. Pripomienky k pripísateľnosti

(46) Spoločnosť AlzChem Group AG (ďalej len „AlzChem“) tvrdí ([47]), že rozhodnutie pokračovať v prevádzkovaní NCHZ je pripísateľné štátu, keďže zabezpečení veritelia mali právo vetovať ďalšiu prevádzku NCHZ. AlzChem odvodzuje toto právo veta zo systematického výkladu zákona o konkurze, poukazujúc na ustanovenie, že každý zo zabezpečených veriteľov je súčasťou príslušného orgánu. Zabezpečení veritelia by sa preto nemali považovať za kolektívny orgán, čo vedie spoločnosť AlzChem k záveru, že každý zabezpečený veriteľ mohol individuálne dať správcovi pokyn týkajúci sa jeho osobitného majetku a vetovať prijatie pokynu. Spoločnosť AlzChem tvrdí, že každý zabezpečený veriteľ musel schváliť pokyn správcovi konkurznej podstaty, aby bol taký pokyn pre neho záväzný. AlzChem okrem toho konštatuje pripísateľnosť štátu, keďže rozhodnutie veriteľov NCHZ potvrdil konkurzný súd a priznal mu záväznú povahu. Vnútroštátne súdy vykonávajú verejnú moc a ich rozhodnutia sú tak pripísateľné štátu. AlzChem sa odvoláva aj na judikatúru Súdneho dvora v tom zmysle, že uznesenia vnútroštátneho súdu môžu predstavovať právny základ opatrení štátnej pomoci. Alternatívne AlzChem konštatuje pripísateľnosť v dôsledku jednomyseľného charakteru rozhodnutia veriteľov, ako to preskúmal a potvrdil konkurzný súd.

(47) Spoločnosť Fortischem odmieta existenciu pripísateľnosti ([48]) tvrdiac, že slovenský zákon o konkurze neposkytuje právo veta členom veriteľského výboru ani zabezpečeným veriteľom. Verejní zabezpečení veritelia NCHZ tak nemohli vetovať rozhodnutie o ďalšej prevádzke NCHZ. Po druhé, Fortischem tvrdí, že úlohou konkurzného súdu v tejto veci bolo iba posúdiť zákonnosť rozhodnutia veriteľov pohľadávok, ktoré vznikli pred vyhlásením konkurzom a jeho zlučiteľnosť so zákonom o konkurze. S odvolaním na judikatúru Súdneho dvora vo veciach Pearle ([49]) a Doux Elevage ([50]) je možné pripísateľnosť vylúčiť, ak dotknutý verejný orgán iba schvaľuje rozhodnutia prijaté účastníkmi trhu a vyhlasuje ich za záväzné. Ekonomická analýza v tejto veci ukázala, že predaj fungujúceho podniku je výhodnejší ako jeho likvidácia, a všetci veritelia s hlasovacím právom hlasovali v prospech pokračovania prevádzky spoločnosti. V dôsledku toho spoločnosť Fortischem zastáva názor, že konkurzný súd mal minimálnu voľnosť konania a úlohu, ktorá by sa dala zhrnúť ako dohľad nad súladom s pravidlami konkurzného konania.

(48) Slovenská správcovská a reštrukturalizačná k. s. (ďalej len „Slovenská správcovská a reštrukturalizačná“), ako správca konkurznej podstaty NCHZ, tvrdí ([51]), že žiadny člen príslušného orgánu nemal právo veta. Bez ohľadu na skutočné vyhlásenia veriteľov, v situáciách, keď veritelia zastávali spoločnú pozíciu, aj keď mali rozdielne názory, záväzný pokyn správcovi nakoniec vždy nadobudol formu uznesenia súdu. Pre Slovenskú správcovskú a reštrukturalizačnú to znamená, že žiadny veriteľ (člen príslušného orgánu) nemohol účinne uplatňovať právo na vetovanie pokynu správcovi.

([47]) Podanie spoločnosti AlzChem zo 6. januára 2020.
([48]) Podanie spoločnosti Fortischem z 19. decembra 2019.
([49]) Vec C-345/02, Pearle a ďalší (Ú. v. EÚ C 228, 11.9.2004, s. 6.)
([50]) Vec C-677/11, Doux Elevage SNC (Ú. v. EÚ C 225, 3.8.2013, s. 21.)
([51]) Podanie spoločnosti Slovenská správcovská a reštrukturalizačná zo 4. decembra 2019, s odvolaním na podanie tejto spoločnosti z 27. augusta 2013.

(49) Podľa názoru Slovenskej správcovskej a reštrukturalizačnej z toho vyplýva, že rozhodnutie, aby NCHZ naďalej pokračovali v prevádzke, prijal konkurzný súd a pokračovanie prevádzky NCHZ bolo výsledkom záväzného rozhodnutia konkurzného súdu. Bez rozhodnutia súdu by žiadna ďalšia aktivita jednotlivých veriteľov nemala žiadny vplyv na prevádzku NCHZ. Súd povinne zohľadnil oprávnené záujmy dotknutých veriteľov a ich príslušné vyjadrenia, pričom hlavným záujmom bolo skoré a maximálne možné uspokojenie ich pohľadávok. Úlohou konkurzného súdu bolo posúdiť súlad s kolektívnymi oprávnenými záujmami veriteľov a maximalizovať uspokojenie ich pohľadávok. Slovenská správcovská a reštrukturalizačná však uvádza, že príslušný orgán tvorí podľa zákona o konkurze jeden subjekt, aj keď sa skladá z viacerých členov.

(50) Slovensko tvrdí ([52]), že v zákone o konkurze nie je stanovené právo veta pre člena veriteľského výboru ani pre zabezpečeného veriteľa. Ak by sa niektorý zabezpečený veriteľ vyjadril proti navrhovanému pokynu správcovi konkurznej podstaty, a teda hlasoval proti tomuto pokynu, bolo by to iba stanovisko jedného veriteľa, ktoré by konkurzný súd vzal do úvahy pri svojom rozhodovaní, ale nebol by ním viazaný. Vzhľadom na skutočnosti v tejto veci však súd nemal žiadny relevantný dôvod odmietnuť navrhovaný pokyn. Pokiaľ ide o úlohu konkurzného súdu, Slovensko vysvetľuje, že konkurzný súd nerozhodoval o schválení rozhodnutia veriteľov z 26. januára 2011 ani o jeho platnosti. Súd skôr rozhodoval ako člen príslušného orgánu o tom, či schváliť navrhovaný pokyn správcovi, po zvážení postoja ostatných členov príslušného orgánu a záverov ekonomickej analýzy správcu. Vo všeobecnosti je hlavnou úlohou súdu v rámci konkurzného konania dohľad nad správcom a nad priebehom konania, pričom súd koná ako *dominus litis* (pán sporu) iba v prípade nezhody medzi správcom a veriteľmi alebo medzi samotnými veriteľmi.

3.2. **Pripomienky k hospodárskej výhode**

(51) Popri otázke pripísateľnosti uvádzali zainteresované strany a Slovensko ďalšie pripomienky k hospodárskej výhode, a najmä k riziku hromadenia pohľadávok veriteľov počas druhého obdobia konkurzu a k relevantnosti ekonomickej analýzy a prezentácie vedenia NCHZ pre rozhodovanie veriteľov v januári 2011.

(52) Spoločnosť AlzChem tvrdí ([53]), že kritérium súkromného veriteľa nebolo v prípade NHCZ splnené, pretože i) príslušní verejní veritelia nekonali za rovnakých podmienok (*pari passu*) ako súkromní veritelia a pretože ii) ekonomická analýza a prezentácia vedenia neboli relevantné na účely posudzovania konania Slovenskej republiky v súvislosti s pokračujúcou prevádzkou NCHZ.

(53) Po prvé, spoločnosť AlzChem vysvetľuje, že jediným motívom väčšiny súkromných veriteľov bola maximalizácia výnosov z predaja NCHZ, keďže tam neexistovalo riziko hromadenia pohľadávok počas pokračujúcej prevádzky NCHZ. AlzChem poukazuje na skutočnosť, že veriteľom, ako je slovenský štát, sa počas prevádzky podniku v konkurze výrazne hromadili pohľadávky (príspevky na sociálne zabezpečenie, dane atď., k čomu dochádzalo v dôsledku pokračujúcej prevádzky spoločnosti), a preto sa mali porovnať potenciálne výhody zachovania prevádzky NCHZ (potenciálne vyššia predajná cena) a riziko, že výsledkom pokračujúcej prevádzky mohol byť vyšší objem nesplatených pohľadávok. Podľa spoločnosti AlzChem správanie spoločnosti Novácka Energetika, a. s. jediného súkromného veriteľa, ktorému vzrástol objem pohľadávok počas konkurzného konania, nemôže primerane odôvodniť správanie všetkých verejných veriteľov na základe skutočnosti, že na rozdiel od štátnych veriteľov sa mohli súkromné subjekty kedykoľvek rozhodnúť nepokračovať v dodávkach pre spoločnosť v konkurze, a tým obmedziť mieru, v ktorej sa vystavovali riziku ďalších nesplatených pohľadávok.

(54) Po druhé, AlzChem tvrdí, že ekonomická analýza a prezentácia vedenia boli pripravené pre veriteľov, ktorí boli členmi veriteľského výboru, a pre zabezpečených veriteľov, teda pre veriteľov s dlhmi spred vyhlásenia konkurzu, a že tieto dokumenty nezohľadňovali záujmy tých veriteľov, ktorých pohľadávky vznikli z prevádzky podniku NCHZ počas jeho konkurzu. Podľa spoločnosti AlzChem sa slovenskému štátu nahromadili pohľadávky v objeme 5,5 milióna EUR do konca prvého obdobia konkurzu a ďalších 7,8 milióna EUR počas druhého obdobia konkurzu.

([52]) Podanie Slovenska zo 14. februára 2020.
([53]) Podanie spoločnosti AlzChem zo 6. januára 2020.

(55) Spoločnosť Fortischem zastáva názor ([54]), že i) príslušní verejní veritelia konali za rovnakých podmienok (*pari passu*) ako súkromní veritelia a že ii) ekonomická analýza a prezentácia vedenia predstavovali platný základ, na ktorom verejní veritelia založili svoje rozhodnutia, keď schvaľovali pokyn správcovi.

(56) Po prvé, Fortischem uznáva, že objem pohľadávok dvoch zabezpečených verejných veriteľov (Environmentálny fond a mesto Nováky) počas prevádzky NCHZ v konkurze vzrástol. Fortischem ďalej pripomína, že veriteľský výbor pozostával z jedného verejného (Fond národného majetku Slovenskej republiky) a štyroch súkromných nezabezpečených veriteľov (INVEST-KREDIT, s. r. o., Novácka Energetika, a. s. M - ENERGO, s. r. o., DAK KIABA, s. r. o.), pričom všetci hlasovali v prospech pokračovania prevádzky. Podľa názoru spoločnosti Fortischem porovnateľnosť súkromných a verejných veriteľov vo veriteľskom výbore vyplýva zo skutočnosti, že všetci boli nezabezpečenými veriteľmi pohľadávok, ktoré vznikli pred vyhlásením konkurzom. Členovia veriteľského výboru v súlade so svojimi povinnosťami vyplývajúcimi zo zákona hlasovali v záujme všetkých nezabezpečených veriteľov pohľadávok spred vyhlásenia konkurzu, nielen v záujme veriteľov, ktorí boli členmi veriteľského výboru.

(57) Fortischem sa okrem toho domnieva, že súd v Trenčíne by bol schválil ďalšiu prevádzku NCHZ aj v prípade scenára, keď by Environmentálny fond a mesto Nováky boli hlasovali za likvidáciu NCHZ. Pri posudzovaní záujmov dvoch zabezpečených veriteľov, ktorých pohľadávky spred vyhlásenia konkurzu predstavovali menej než 4 percentá hodnoty všetkých zabezpečených pohľadávok spred vyhlásenia konkurzu, a záujmov zástupcov nezabezpečených veriteľov v súvislosti s ďalšou prevádzkou NCHZ je takmer nemožné, že by záujmy veriteľov pohľadávok spred vyhlásenia konkurzu mohli byť chránené akýmkoľvek iným rozhodnutím, než je ďalšia prevádzka NCHZ.

(58) Napokon, pokiaľ ide o relevantnosť ekonomickej analýzy pre rozhodovanie veriteľov v januári 2011, Fortischem tvrdí, že nebolo potrebné uskutočniť žiadnu osobitnú prognózu týkajúcu sa potenciálnych ďalších nákladov v druhom období konkurzu, keďže z ekonomickej analýzy bolo zrejmé, že v prípade likvidácie NCHZ by neboli uspokojené žiadne pohľadávky, ktoré vznikli pred vyhlásením konkurzu. Keďže predaj NCHZ ako fungujúceho podniku bol jedinou alternatívou na uspokojenie veriteľov pohľadávok spred vyhlásenia konkurzu, predpokladalo sa plné uspokojenie všetkých pohľadávok, ktoré vznikli po vyhlásení konkurzu. Preto sa prinajmenšom implicitne zohľadnili záujmy všetkých veriteľov pohľadávok, ktoré vznikli po vyhlásení konkurzu (vrátane pohľadávok zabezpečených verejných veriteľov, ktoré vznikli po vyhlásení konkurzu). Fortischem navyše tvrdí, že osobitný charakter pohľadávok spred vyhlásenia konkurzu dvoch zabezpečených veriteľov (Environmentálneho fondu a mesta Nováky) spôsobil, že výpočet bol irelevantný, keďže akékoľvek zvýšenie pohľadávok nesúviselo so skutočnou prevádzkou NCHZ.

(59) Okrem toho Fortischem tvrdí, že ak by sa porovnávala výška pohľadávok na začiatku druhého obdobia konkurzu s pohľadávkami, ktoré vznikli pred vyhlásením konkurzu, a ak by sa porovnávali priebežné platby uskutočnené počas prvého obdobia konkurzu s pohľadávkami, ktoré vznikli po vyhlásení konkurzu, riziko výrazného zvýšenia objemu pohľadávok by sa bolo muselo posudzovať ako minimálne, pričom by bola šanca uspokojiť aspoň niektoré pohľadávky spred vyhlásenia konkurzu. Konkrétne daň z nehnuteľností za rok 2010 vyrubená mestom Nováky v marci 2010 predstavovala 523 793 EUR a ešte na konci roka 2010 sa daňový záväzok NCHZ zvýšil iba približne o 48 000 EUR. Pohľadávky Environmentálneho fondu sa počas prvého obdobia konkurzu zvýšili o 193 192 EUR, čo predstavovalo menej než 20 % pôvodnej pohľadávky, ktorá vznikla pred vyhlásením konkurzu.

(60) Slovenská správcovská a reštrukturalizačná pripomína ([55]), že konkurzný súd pri výkone svojej právomoci rieši konflikt medzi rôznymi oprávnenými záujmami veriteľov uplatňovaním zásady proporcionality. Vo všeobecnosti to znamená, že nad akýmkoľvek možným záujmom niektorých veriteľov na zastavení prevádzky dlžníka môže prevážiť kolektívny záujem ostatných veriteľov na pokračovaní prevádzky, najmä ak sa oprávnene dá očakávať, že pokračovanie prevádzky dlžníka prinesie vyššie celkové uspokojenie pohľadávok. Rozhodnutia o pokračovaní ďalšej prevádzky NCHZ, ako aj o rozsahu a forme likvidácie NCHZ a ich majetku boli vedené záujmom veriteľov ako celku na dosiahnutí maximálneho možného uspokojenia ich pohľadávok.

(61) Slovenská správcovská a reštrukturalizačná zastáva názor, že rozhodnutie pokračovať v prevádzkovaní NCHZ bolo skutočne založené na dôkladnom posúdení súladu so základnými záujmami veriteľov ako celku s cieľom maximalizovať uspokojovanie ich pohľadávok, ako to vykonáva nezávislý a nestranný súdny orgán, pôsobiaci v rámci konkurzného konania a uplatňujúci všeobecné zákonné pravidlá konkurzu na jednotlivé prípady, čo je odôvodnené samotnou podstatou konkurzného konania, ale aj potrebou riešiť prekrývajúce sa práva a záujmy množstva veriteľov na jednej strane pri obmedzenom majetku (jeden celok) na strane druhej.

([54]) Podanie spoločnosti Fortischem z 19. decembra 2019.

([55]) Podanie zo 4. decembra 2019, s odvolaním na podanie Slovenskej správcovskej a reštrukturalizačnej z 27. augusta 2013.

(62) Pokiaľ ide o druhý bod, Slovenská správcovská a reštrukturalizačná tvrdí, že správca vypracoval analýzu ako kvalifikovaný faktický základ pre rozhodovanie príslušného orgánu, ako aj pre hodnotenie prvého verejného ponukového konania. V analýze sa dospelo k záveru, že jediný spôsob, ako naložiť s konkurznou podstatou tak, aby to viedlo k aspoň čiastočnému uspokojeniu pohľadávok prihlásených u správcu (pohľadávky, ktoré vznikli pred vyhlásením konkurzu), je predať spoločnosť ako fungujúci podnik. Ďalšie alternatívy by nielenže neviedli k uspokojeniu pohľadávok, ktoré vznikli pred vyhlásením konkurzu, ale vyžiadali by si ďalšie významné náklady, ktoré by museli byť uspokojené prednostne, ako napríklad pohľadávky proti podstate, ktoré by v konečnom dôsledku takisto neboli uspokojené. Z toho vyplýva, že iné alternatívy by viedli k dodatočným neuspokojeným pohľadávkam (ktoré vznikli po vyhlásení konkurzu) popri pohľadávkach spred vyhlásenia konkurzu, ktoré by takisto neboli uspokojené.

(63) Slovensko opätovne vyjadruje svoj názor ([56]), že konanie verejných veriteľov bolo v súlade so zásadou súkromného veriteľa v trhovom hospodárstve, keďže jednotliví členovia veriteľského výboru a zabezpečení veritelia, verejní aj súkromní, zastávali názor, že ak správca dostane pokyn pokračovať v prevádzkovaní podniku NCHZ, miera uspokojenia pohľadávok bude nepochybne vyššia. Slovensko uvádza, že v slovenskom zákone o konkurze sa výslovne nerozlišuje medzi súkromnými a verejnými veriteľmi a nezaobchádza sa s nimi na účely konkurzného konania rozdielne.

(64) Slovensko ďalej rozlišuje medzi rôznymi druhmi pohľadávok, ktorých sa týka konkurzné konanie. Zaraďuje ich do dvoch kategórií: tie, ktoré vznikli pred vyhlásením konkurzu a boli prihlásené u správcu konkurznej podstaty (ďalej len „pohľadávky, ktoré vznikli pred vyhlásením konkurzu“), a tie, ktoré vznikli po vyhlásení konkurzu (ďalej len „pohľadávky, ktoré vznikli po vyhlásení konkurzu“). Pohľadávky, ktoré vznikli po vyhlásení konkurzu, sú i) pohľadávky proti podstate alebo ii) pohľadávky z prevádzkovania podniku.

(65) Pohľadávky proti podstate sú pohľadávky vznikajúce v súvislosti so správou a speňažovaním majetku v konkurze vrátane poplatku správcu. Ďalej zahŕňajú dane, náklady, poplatky, odvody na zdravotné a sociálne poistenie, mzdy a ďalšie personálne náklady a odmenu pre správcu. Ak podnik riadi správca, tieto pohľadávky sa považujú za pohľadávky z prevádzkovania podniku. Pohľadávky proti podstate sa uspokojujú z výnosov zo speňažovania, a to pred pohľadávkami, ktoré vznikli pred vyhlásením konkurzu.

(66) Pohľadávky z prevádzkovania podniku vznikajú v súvislosti s prevádzkou podniku v konkurze, a to po vyhlásení konkurzu. Pohľadávky z prevádzky sa uspokojujú z výnosov, ktoré prináša prevádzka podniku. Ak po zastavení prevádzky sú výnosy nedostatočné na uspokojenie pohľadávok z prevádzkovania podniku, uspokojujú sa rovnako ako pohľadávky proti podstate, konkrétne z výnosov zo speňažovania.

(67) Pohľadávky, ktoré vznikli po vyhlásení konkurzu (pohľadávky proti podstate aj pohľadávky vyplývajúce z prevádzky) sa uspokojujú skôr než pohľadávky, ktoré vznikli pred vyhlásením konkurzu. Slovensko tvrdí, že preto musia byť pohľadávky, ktoré vznikli po vyhlásení konkurzu, plne uspokojené skôr, než sú uspokojené pohľadávky, ktoré vznikli pred vyhlásením konkurzu, a to na základe rozvrhu výťažku.

4. **POSÚDENIE OPATRENIA**

4.1. **Existencia štátnej pomoci**

(68) Podľa článku 107 ods. 1 ZFEÚ pomoc poskytovaná v akejkoľvek forme členským štátom alebo zo štátnych prostriedkov, ktorá narúša hospodársku súťaž alebo hrozí narušením hospodárskej súťaže tým, že zvýhodňuje určité podniky alebo výrobu určitých druhov tovaru a ovplyvňuje obchod medzi členskými štátmi, je nezlučiteľná s vnútorným trhom. Tieto podmienky sú kumulatívne. Ak jedna z nich nie je splnená, predmetné opatrenie sa nepovažuje za štátnu pomoc v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ.

(69) Na to, aby sa opatrenie považovalo za pomoc v zmysle tohto ustanovenia, sa preto vyžaduje kumulatívne splnenie týchto podmienok: i) opatrenie musí byť pripísateľné štátu a financované zo štátnych zdrojov, ii) jeho prijímateľovi sa ním musí poskytovať určitá výhoda, iii) táto výhoda musí byť selektívna a iv) predmetné opatrenie musí narúšať hospodársku súťaž alebo hroziť jej narušením a musí ovplyvňovať obchod medzi členskými štátmi.

([56]) Podanie Slovenska zo 14. februára 2020.

(70) Za okolností tohto prípadu je vhodné obmedziť posúdenie na podmienky pripísateľnosti a hospodárskej výhody, pretože bez ktoréhokoľvek z uvedených prvkov nebude opatrenie predstavovať štátnu pomoc, a to bez toho, aby bolo potrebné posúdiť, či sú splnené ďalšie kritériá uvedené v článku 107 ods. 1 ZFEÚ.

4.2. **Pripísateľnosť**

(71) Ako je podrobnejšie uvedené v odôvodneniach (23) až (45), po tom, ako sa 31. decembra 2010 prestal na NCHZ uplatňovať zákon o strategických spoločnostiach, správca už nebol zo zákona povinný pokračovať v prevádzke spoločnosti. Keďže náklady na prevádzkovanie NCHZ v konkurze presahovali výnosy z jeho prevádzky, ako to predpokladá zákon o konkurze, správca o tejto okolnosti informoval príslušný orgán (jeho zloženie je uvedené v odôvodneniach (18) až (22)) a predložil na schválenie príslušnému orgánu pokyn zaväzujúci správcu pokračovať v prevádzke NCHZ.

(72) Dňa 26. januára 2011 na spoločnom zasadnutí veriteľského výboru a zabezpečených veriteľov všetci verejní a súkromní veritelia vo veriteľskom výbore schválili pokyn pre správcu, aby pokračoval v prevádzke NCHZ, a všetci prítomní verejní a súkromní zabezpečení veritelia sa vyjadrili za schválenie toho istého pokynu (pozri odôvodnenie (38)). Zápisnica zo zasadnutia z 26. januára 2011, ktorú Komisia overila, potvrdzuje, že na tomto zasadnutí zabezpečení veritelia individuálne oznámili svoje stanoviská. Napriek tomu, že zákon vyžadoval, aby návrh podporila iba väčšina členov veriteľského výboru, preukázalo sa, že žiaden z uvedených členov pokyn pre správcu neodmietol. Ani žiaden zo zabezpečených veriteľov sa nevyslovil proti schváleniu takéhoto pokynu. Preukázalo sa teda, že rozhodnutie veriteľov zastúpených v príslušnom orgáne bolo jednomyseľné.

(73) Ako sa uvádza v odôvodnení (20), nepreukázalo sa, že by súkromní veritelia z veriteľského výboru, okrem spoločnosti INVEST-KREDIT, s. r. o. mali akékoľvek kapitálové prepojenie na vlastníka NCHZ.

(74) Ďalej sa preukázalo, že žiaden (verejný ani súkromný) nezabezpečený veriteľ nevzniesol námietky pred konkurzným súdom voči rozhodnutiu veriteľského výboru pokračovať v prevádzke NCHZ (pozri odôvodnenie (40)), a to napriek tomu, že mal na to právo.

(75) Uznesením zo 17. februára 2011 konkurzný súd ako člen príslušného orgánu schválil bez akejkoľvek podstatnej zmeny ([57]) ten istý pokyn pre správcu, ktorý sa tak pre správcu stal záväzným v súlade s § 83 ods. 4 zákona o konkurze.

(76) Pokračovanie prevádzky NCHZ po skončení účinnosti zákona o strategických spoločnostiach sa teda zakladalo na rozhodnutí príslušného orgánu, ktorý bol zložený z veriteľského výboru (hlavne súkromné spoločnosti), zabezpečených veriteľov (hlavne verejné subjekty) a konkurzného súdu.

(77) Z toho vyplýva, že stanoviská prijaté veriteľským výborom a zabezpečenými veriteľmi 26. januára 2011 (bez akéhokoľvek zapojenia konkurzného súdu 26. januára 2011), ako aj uznesenie konkurzného súdu zo 17. februára 2011, boli relevantné pre schválenie pokynu pre správcu konkurznej podstaty. Spolu totiž tvorili rozhodovanie príslušného orgánu, ktorý spoločne dal správcovi pokyn pokračovať v prevádzke NCHZ.

(78) Na rozdiel od názorov, že rozhodnutie vyplynulo čisto z rozhodnutia súdu v Trenčíne (názor predložený spoločnosťami Slovenská správcovská a reštrukturalizačná a AlzChem) alebo že pokyn vyplynul z rozhodnutia veriteľov (názor predložený spoločnosťou Fortischem), sa Komisia domnieva, že o pokyne pre správcu pokračovať v prevádzke NCHZ rozhodol príslušný orgán ako kolektívny orgán (vrátane konkurzného súdu). Jednoducho konečné rozhodnutie konkurzného súdu bolo prijaté 17. februára 2011 po tom, ako ostatní členovia príslušného orgánu vyjadrili svoje stanovisko k pokynu v nadväznosti na postup stanovený v zákone o konkurze (pozri odôvodnenie (42)), ale za osobitných okolností daného prípadu, keď všetci ostatní členovia príslušného orgánu schválili pokyn pre správcu, neexistovali dôvody, aby konkurzný súd zamietol schválenie navrhovaného pokynu.

([57]) Komisia preskúmala uznesenie súdu zo 17. februára 2011 a konštatovala, že jediná zmena bola nepodstatná a týkala sa opravy odkazu na konkrétny právny predpis.

(79) Pokiaľ ide o možnú existenciu práv veta určitých veriteľov, z formálneho vyšetrovacieho konania vyplynulo, že žiaden člen veriteľského výboru a žiaden zo zabezpečených veriteľov nemal podľa zákona o konkurze právo veta. Tvrdenia spoločnosti AlzChem poukazujúce na existenciu práv veta sa ukázali ako nepodložené, pretože neboli predložené žiadne dôkazy, ktoré by potvrdzovali ich existenciu. Naopak, z podaní ostatných zainteresovaných strán vyplýva, že žiaden verejný ani súkromný zabezpečený veriteľ nemohol samostatne zablokovať schválenie pokynu pre správcu.

(80) Správca konkurznej podstaty je podľa § 83 ods. 4 zákona o konkurze viazaný uznesením súdu (pozri odôvodnenie (42)). To znamená, že v situácii, keď je konkurzný súd členom príslušného orgánu, nie je správca konkurznej podstaty viazaný rozhodnutím veriteľov (ani veriteľského výboru, ani zabezpečených veriteľov), pokiaľ ide o pokyn pre správcu konkurznej podstaty, ale je viazaný výlučne uznesením konkurzného súdu. Okrem toho súd nie je pri vydaní svojho uznesenia viazaný nesúhlasnými stanoviskami jednotlivých zabezpečených veriteľov a nie je povinný sa nimi riadiť: predložený pokyn môže schváliť aj v prípade takýchto nesúhlasných stanovísk, pokiaľ je pokyn v oprávnenom záujme dotknutých veriteľov (odôvodnenie (42)). Z toho vyplýva, že aj keby sa jeden alebo viacerí zo zabezpečených veriteľov vyjadrili proti schváleniu pokynu pre správcu konkurznej podstaty v navrhnutom znení, neznamenalo by to automaticky, že takýto pokyn nemožno schváliť. V dôsledku toho jednotliví zabezpečení veritelia nemohli „vetovať“ prijatie pokynu v zmysle zablokovania pokynu len samotným odmietnutím jeho navrhovaného prijatia.

(81) Najmä sa nepotvrdilo, že právo veta zabezpečených veriteľov možno odvodiť zo skutočnosti, že do rozhodovania sa zapojili všetci zabezpečení veritelia. Z práva každého zabezpečeného veriteľa pohľadávok, ktoré vznikli pred vyhlásením konkurzu, vyjadriť svoj názor a zúčastniť sa na rozhodovaní nemôže vyplývať jeho právo veta, ak neexistuje iné ustanovenie v tomto zmysle. Je pravda, že na rozdiel od veriteľského výboru, ktorý bol kolektívnym voleným orgánom (pozri odôvodnenia (18) a (20)), zabezpečení veritelia neboli zastúpení v kolektívnom orgáne, ale každý zabezpečený veriteľ bol súčasťou príslušného orgánu samostatne s ohľadom na každú oddelenú konkurznú podstatu (pozri odôvodnenie (21)). Na rozdiel od toho, čo tvrdí spoločnosť AlzChem (pozri odôvodnenie (46)), skutočnosť, že každý zabezpečený veriteľ bol členom príslušného orgánu, však automaticky neznamená, že by mohol zablokovať rozhodnutie príslušného orgánu. Inými slovami, práva veta zabezpečených veriteľov nemožno odvodiť zo skutočnosti, že každý jeden z nich bol členom príslušného orgánu.

(82) Komisia ďalej overila tvrdenie spoločnosti AlzChem, že právo veta zabezpečených veriteľov možno vyvodiť zo zákona o konkurze prostredníctvom jeho systematického výkladu. Časti zákona o konkurze, na ktoré sa spoločnosť AlzChem odvoláva na podporu svojho tvrdenia, obsahujú práva zabezpečených veriteľov v konkurznom konaní. Ako také nestanovujú právo veta.

(83) Rozhodnutia vo veriteľskom výbore sa v skutočnosti prijímali väčšinou hlasov a zabezpečení veritelia oznamovali svoje stanovisko jednotlivo, ale takisto bez práva veta. Preto napriek možnosti odmietnuť pokračovanie prevádzky NCHZ (v prípade členov veriteľského výboru) alebo možnosti vyjadriť sa proti schváleniu takéhoto pokynu (v prípade zabezpečených veriteľov) by žiadny štátny subjekt nebol býval mohol presadiť svoj záujem zastaviť ďalší nárast pohľadávok, keby takýto záujem existoval.

(84) Z toho vyplýva, že ani verejní, ani súkromní veritelia nemohli v druhom období konkurzu vetovať prevádzku NCHZ. Rozhodnutie pokračovať v prevádzke NCHZ prijal príslušný orgán konajúci ako kolektívny orgán a žiadny jednotlivý súkromný alebo verejný veriteľ ako člen príslušného orgánu nemohol samostatne zablokovať rozhodnutie pokračovať v prevádzke NCHZ.

(85) Na záver treba takisto odmietnuť argument spoločnosti AlzChem, že rozhodnutie pokračovať v prevádzke NCHZ je pripísateľné Slovensku, keďže sa štyria štátom vlastnení zabezpečení veritelia rozhodli neuplatniť svoje práva veta.

(86) Ďalej sa navrhovalo, aby sa rozhodnutie pokračovať v prevádzke NCHZ pripísalo Slovensku, pretože ho potvrdil a vyhlásil za záväzné súd v Trenčíne vo februári 2011. Hoci v zásade nemožno vylúčiť, že určité opatrenie sa dá považovať za rozhodnutie pripísateľné štátu v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ z dôvodu rozhodnutia vnútroštátneho súdu ([58]), špecifiká zapojenia konkurzného súdu v tejto veci opísané v odôvodneniach (88) až (92) túto vec odlišujú od prípadov pripísateľnosti na základe rozhodnutia vnútroštátneho súdu.

(87) Formálnym vyšetrovacím konaním sa zistilo, že vo februári 2011 konkurzný súd pôsobil ako člen príslušného orgánu s úlohou jasne vymedzenou zákonom o konkurze. Komisia teda preskúmala úlohu konkurzného súdu, keď je členom príslušného orgánu podľa § 83 ods. 4 zákona o konkurze.

(88) Konkurzný súd mal jedinečné postavenie člena kolektívneho orgánu, ktorý rozhodoval o pokračovaní prevádzky NCHZ. Nekonal v obvyklom postavení súdu ako rozhodovacieho orgánu, na ktorý sa účastníci konania obracajú so žiadosťou o autoritatívne rozhodnutie; skôr bolo jeho úlohou zabezpečiť, aby pokyn pre správcu bol v súlade so stanoviskami a oprávnenými záujmami veriteľov (pozri odôvodnenia (42) a (43)). To je v súlade so všeobecnou úlohou konkurzného súdu v konkurznom konaní, podľa ktorej má konať s cieľom dosiahnuť najvyššiu mieru uspokojenia pohľadávok veriteľov (pozri odôvodnenie (19)).

(89) Ako sa uvádza v odôvodnení (42), keď sa pokyn pre správcu konkurznej podstaty predloží na schválenie konkurznému súdu, konkurzný súd môže tento pokyn buď uznesením schváliť, alebo uznesením rozhodnúť, ako postupovať. V tej istej časti sa uvádza, že pri vydaní uznesenia zohľadňuje konkurzný súd oprávnené záujmy dotknutých veriteľov a ich vyjadrenia, ako aj vyjadrenia ostatných členov príslušného orgánu.

(90) Ako sa uvádza v odôvodnení (43), konkurzný súd preskúmal navrhovaný pokyn pre správcu z hľadiska oprávnených záujmov dotknutých veriteľov a ich vyjadrení a vyjadrení ostatných členov príslušného orgánu. To znamená, že konkurzný súd zohľadnil vyhlásenia veriteľského výboru a všetkých jednotlivých zabezpečených veriteľov (vrátane všetkých verejných zabezpečených veriteľov), ako aj obsah ekonomickej analýzy, ktorá konštatovala, že ukončenie prevádzky NCHZ sa z hľadiska možnosti uspokojenia pohľadávok konkurzných veriteľov javilo ako najmenej priaznivé vzhľadom na náklady spojené s ukončením prevádzky.

(91) Hoci je pravda, že uznesením súdu sa pokyn pre konkurzného správcu stal záväzným, za špecifických okolností daného prípadu neexistovali dôvody, aby konkurzný súd odmietol schváliť navrhnutý pokyn. V situácii, keď všetci veritelia, z ktorých väčšina sú súkromní veritelia, výslovne rozhodnú, že je v ich ekonomickom záujme umožniť pokračovanie prevádzky podniku v konkurze, ich rozhodnutie nie je pripísateľné štátu jednoducho z dôvodu, že konkurzný súd toto rozhodnutie následne potvrdí a prizná mu záväznú povahu.

(92) Rozhodnutie konkurzného súdu poukazuje na skutočnosť, že rozhodnutie pokračovať v prevádzke NCHZ bolo v najlepšom záujme veriteľov. V tejto súvislosti sa súd stotožnil so stanoviskami všetkých ostatných členov príslušného orgánu, či už verejnými, súkromnými, zabezpečenými alebo nezabezpečenými, ako aj s návrhom predloženým správcom konkurznej podstaty; žiadny z týchto aktérov nevyjadril akýkoľvek alternatívny názor, ktorým by navrhol ukončiť prevádzku NCHZ. Podľa judikatúry článok 107(1) ZFEÚ odkazuje na „rozhodnutia členských štátov, ktorými poskytujú pri sledovaní vlastných ekonomických a sociálnych cieľov jednostrannými a autonómnymi rozhodnutiami zdroje podnikom alebo iným osobám alebo im udeľujú výhody, ktorých cieľom je povzbudiť dosahovanie sledovaných ekonomických alebo sociálnych cieľov.“ ([59]) V tomto smere nič nepoukazuje v danej veci na to, že konkurzný súd pri svojom konaní sledoval iné záujmy než záujmy dotknutých veriteľov a že nekonal v úplnom súlade s tým, čo veritelia a konkurzný správca považovali za ekonomicky najracionálnejšie riešenie.

([58]) Na tento účel pozri rozsudok z 26. októbra 2016, DEI a Komisia/Alouminion tis Ellados, C-590/14 P, EU:C:2016:797, body 59, 77 a 81, a rozsudok z 3. marca 2016, Simet/Komisia, T-15/14, EU:T:2016:124, body 38, 44 a 45.

([59]) Rozsudok z 27. marca 1980, Amministrazione delle finanze dello Stato/Denkavit italiana, EU:C:1980:100, bod 31; rozsudok z 5. apríla 2006, Deutsche Bahn/Komisia, T-351/02, EU:T:2006:104, bod 100.

(93) Výsledkom je, že rozhodnutie príslušného orgánu (ktorého členom bol konkurzný súd) o pokračovaní v prevádzkovaní NCHZ aj po skončení účinnosti zákona o strategických spoločnostiach nemožno považovať za pripísateľné štátu vzhľadom na neexistenciu práv veta verejných veriteľov a špecifickú úlohu, ktorú zohrával konkurzný súd.

(94) Okrem toho nič nenasvedčuje tomu, že by sa štát pokúsil ovplyvniť rozhodovanie súkromných veriteľov. Ako potvrdil Všeobecný súd ([60]), nepreukázalo sa, že by v januári 2011 existovala politická podpora NCHZ a že by dotknutí veritelia vytvorili predpoklad takejto podpory. Dospelo sa predovšetkým k záveru, že skutočnosť, že nová slovenská vláda, ktorá bola pri moci v januári 2011, nezrušila zákon o strategických spoločnostiach, nemožno vykladať ako prejav jej politickej podpory NCHZ. Ak aj politická podpora existovala v rokoch 2009 – 2010 (kvôli zákonu o strategických spoločnostiach) a neskôr v roku 2013, neznamená to, že politická podpora existovala v januári 2011.

(95) V tejto veci z uznesenia konkurzného súdu zo 17. februára 2011 (pozri odôvodnenie (43)), ktoré Komisia preskúmala, vyplýva, že dôvody, ktoré viedli konkurzný súd k schváleniu pokynu pre správcu konkurznej podstaty, boli tieto: i) skutočnosť že veriteľský výbor jednomyseľne a bez námietok prijal uznesenie s pokynom pre správcu, aby pokračoval v prevádzke NCHZ, a takisto, že všetkých šesť zabezpečených veriteľov súhlasilo s tým istým pokynom; ii) z ekonomickej analýzy (pozri odôvodnenie (29)), ktorú vypracoval správca, vyplynulo, že ukončenie prevádzky NCHZ by bolo najmenej výhodným variantom z hľadiska uspokojenia pohľadávok veriteľov, a to vzhľadom na náklady spojené so zastavením prevádzky; iii) neexistencia nesúladu alebo konfliktu navrhnutého pokynu s oprávneným záujmom dotknutých veriteľov. Konkurzný súd teda skúmal, či je pokyn v súlade s oprávneným záujmom dotknutých veriteľov ako celku, a to bez toho, aby sa osobitne zaoberal individuálnou situáciou každého veriteľa alebo posudzoval vplyv na odmietnutú pohľadávku spoločnosti REDQUEST LIMITED.

(96) Podľa zákona o konkurze mal konkurzný súd v zásade možnosť odmietnuť navrhnutý pokyn pre správcu konkurznej podstaty. V závislosti od individuálnej skutkovej situácie a oprávnených záujmov dotknutých veriteľov a vyjadrení týchto veriteľov a ďalších členov príslušného orgánu mal totiž konkurzný súd v zásade možnosť pokyn neschváliť, ale sám rozhodnúť, ako sa bude postupovať. Avšak v situácii, keď všetci veritelia zastúpení v príslušnom orgáne usúdili, že je v ich najlepšom hospodárskom záujme umožniť pokračovanie prevádzky NCHZ, a vyjadrili sa v tomto zmysle, a keď rovnaký názor uviedol správca konkurznej podstaty, skutočnosť, že súd zdieľal tento názor, nepoukazuje na pripísateľnosť uvedeného rozhodnutia štátu len preto, že uznesenie konkurzného súdu malo záväznú povahu. V tomto prípade existuje dostatok dôkazov vrátane pozitívnych názorov všetkých ostatných dotknutých aktérov, že veritelia vnímali pokračovanie prevádzky NCHZ tak, že je v ich najlepšom záujme, a je zrejmé, že pri výkone svojej úlohy bol konkurzný súd povinný konať v záujme veriteľov NCHZ. Naproti tomu nič nenaznačuje tomu, že konkurzný súd sledoval prijatím svojho uznesenia akýkoľvek cieľ Slovenskej republiky.

(97) Komisia preto dospela k záveru, že rozhodnutie príslušného orgánu v druhom období konkurzu NCHZ nemožno považovať za rozhodnutie, ktoré možno pripísať štátu v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ. Hoci chýbala jedna z kumulatívnych podmienok na zistenie a konštatovanie štátnej pomoci, Komisia napriek tomu overila, či predmetné opatrenie poskytlo NCHZ hospodársku výhodu, ktorú by inak nezískali za trhových podmienok, ako sa podrobne uvádza ďalej.

4.3. **Hospodárska výhoda**

(98) Hospodárske transakcie, ktoré uskutočňujú verejné subjekty (vrátane verejných podnikov), neposkytujú výhodu druhej strane, a teda nepredstavujú pomoc, ak sa vykonávajú v súlade s bežnými trhovými podmienkami ([61]).

([60]) Pozri rozsudok Všeobecného súdu z 13. decembra 2018, AlzChem AG/Komisia, T-284/15, EU:T:2018:950, body 129, 130, 134 a 142.

([61]) Pozri bod 74 oznámenia Komisie 2016/C 262/01 o pojme štátna pomoc uvedenom v článku 107 ods. 1 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (Ú. v. EÚ C 262, 19.7.2016, s. 1).

(99) S cieľom stanoviť, či sa transakcia vykonáva v súlade s bežnými trhovými podmienkami, je nutné porovnať správanie verejného subjektu so správaním hypotetického súkromného hospodárskeho subjektu v podobnej situácii (tzv. kritérium súkromného subjektu v trhovom hospodárstve). Súdy Únie vypracovali konkrétne typy uvedeného kritéria pre rôzne druhy hospodárskych transakcií, najmä „kritérium súkromného veriteľa“ v prípadoch transakcií týkajúcich sa dlhu ([62]) a „zásadu súkromného investora v trhovom hospodárstve“ na zistenie prítomnosti hospodárskej výhody v prípadoch verejných kapitálových investícií ([63]).

(100) V danom prípade, keďže do rozhodovania o pokračovaní prevádzky NCHZ boli zapojení verejní veritelia, ale neexistoval žiadny majetkový podiel štátu v spoločnosti, sa posúdenie Komisie zameralo na transakciu z hľadiska hypotetického obozretného súkromného veriteľa ([64]).

(101) Komisia overila ekonomickú analýzu vypracovanú správcom, ktorá bola k dispozícii a bola preskúmaná veriteľmi a konkurzným súdom v čase prijatia rozhodnutia (pozri odôvodnenia (33) až (36)). V tejto analýze sa uvádza niekoľko možných scenárov a porovnávajú sa náklady a výnosy z hľadiska veriteľov NCHZ. V analýze sa predovšetkým naznačuje, že prerušenie prevádzky NCHZ by bolo viedlo k významným nákladom v celkovej výške vyše 48 miliónov EUR. Prevažná časť nákladov sa týkala zatvorenia a environmentálnej sanácie miest chemickej výroby (asi 37,3 milióna EUR) a personálnych nákladov (10,5 milióna EUR, ak by sa splnili všetky zákonné povinnosti). Očakávané výnosy z predaja jednotlivých zložiek majetku sa zároveň pohybovali v rozmedzí 47 – 52 miliónov EUR (bez zohľadnenia ďalších nákladov na demontáž a odstránenie zariadenia).

(102) Keďže na nesplatené (verejné a súkromné) záväzky, ktoré vznikli pri prevádzkovaní NCHZ počas konkurzného konania (asi 16 miliónov EUR do polovice decembra 2010, ku koncu prvého obdobia konkurzu), sa vzťahovalo prednostné zaobchádzanie, vyplýva z toho, že ak by sa ukončila prevádzka NCHZ, žiadna z pohľadávok, ktoré vznikli pred vyhlásením konkurzu, by sa nemohla uspokojiť. V analýze sa dospelo k záveru, že predaj podniku ako fungujúceho podniku by pravdepodobne priniesol vyššie uspokojenie pohľadávok, ktoré vznikli pred vyhlásením konkurzu, v porovnaní so scenárom ukončenia prevádzky NCHZ, s ktorým by boli spojené značné dodatočné náklady na ukončenie prevádzky NCHZ, a obnovenie prevádzky NCHZ by bolo problematické, ak nie nemožné, pretože niektoré technologické zariadenia by boli nenávratne poškodené, ak by sa činnosti prerušili (pozri odôvodnenia (34) a (36)).

(103) V analýze sa vyhodnotil aj záujem tretích strán zapojiť sa do verejného ponukového konania, resp. konaní na získanie NCHZ. V prvom verejnom ponukovom konaní predložil ponuku zo siedmich záujemcov iba jeden (spoločnosť M - ENERGO, s. r. o.), a to vo výške 2 milióny EUR. Správca konštatoval, že nie je jasné, či by druhé verejné ponukové konanie prilákalo viac záujemcov. V analýze sa celkovo dospelo k záveru, že je v záujme veriteľov pokračovať v prevádzke NCHZ a predať ich ako fungujúci podnik.

(104) Komisia ďalej preskúmala obsah prezentácie vedenia NCHZ (pozri odôvodnenie (29) a nasledujúce), ktorá bola v čase prijatia rozhodnutia k dispozícii veriteľom a konkurznému súdu. V prezentácii sa predpokladala skutočná hodnota majetku spoločnosti v prípade prerušenia prevádzky iba vo výške 15,5 milióna EUR, čo pre veriteľov znížilo príťažlivosť prerušenia prevádzky NCHZ. V prezentácii sa ďalej tvrdí, že spoločnosť by sa mohla úspešne predať po vykonaní určitých reštrukturalizačných opatrení (napríklad prepúšťanie zamestnancov). Celkovo sa v prezentácii dospelo k záveru, že pre veriteľov by bolo najlepšie, ak by sa NCHZ predali ako fungujúci podnik.

([62]) Rozsudok Súdneho dvora z 22. novembra 2007, Španielsko/Komisia, C-525/04 P, EU:C:2007:698, body 59 – 60; rozsudok Súdneho dvora z 24. januára 2013, Frucona/Komisia, C-73/11 P, EU:C:2013:32, bod 72; rozsudok Súdneho dvora z 29. júna 1999, DMTransport, C-256/97, EU:C:1999:332, bod 30.

([63]) Pozri napríklad rozsudok Súdneho dvora z 21. marca 1990, Belgicko/Komisia („Tubemeuse“), C-142/87, EU:C:1990:125, bod 29; rozsudok Súdneho dvora z 21. marca 1991, Taliansko/Komisia („ALFA Romeo“), C-305/89, EU: C:1991:142, body 18 a 19; rozsudok Všeobecného súdu z 30. apríla 1998, Cityflyer Express/Komisia, T-16/96, EU: T:1998:78, bod 51; rozsudok Všeobecného súdu z 21. januára 1999, Neue Maxhütte Stahlwerke a Lech-Stahlwerke/Komisia, spojené veci T-129/95, T-2/96 a T-97/96, EU:T:1999:7, bod 104; rozsudok Všeobecného súdu zo 6. marca 2003, Westdeutsche Landesbank Girozentrale a Land Nordrhein-Westfalen/Komisia, spojené veci T-228/99 a T-233/99, EU: T:2003:57, bod 208.

([64]) Rozsudok Súdneho dvora z 20. septembra 2017, Komisia/Frucona Košice, C-300/16 P, EU:C:2017:706, bod 28.

(105) Návrh na pokračovanie prevádzky založený na týchto dokumentoch potom prijali všetci veritelia v príslušnom orgáne, a to tak verejní, ako aj súkromní veritelia, zabezpečení, aj nezabezpečení.

(106) Na základe uvedeného sa Komisia domnieva, že ekonomická analýza spolu s prezentáciou vedenia sa riadne zvážili a vytvorili platný základ pre rozhodovanie veriteľov a konkurzného súdu.

4.3.1. *Spoločné úvahy*

(107) Ako vyplýva z tabuľky 1 (pozri odôvodnenie (24)), verejnými veriteľmi s najvyššími pohľadávkami, ktoré vznikli po vyhlásení konkurzu, boli Sociálna poisťovňa a Všeobecná zdravotná poisťovňa. Ako sa uvádza v odôvodnení (44), nejde o členov príslušného orgánu, ktorý rozhodoval o pokračovaní prevádzky NCHZ. Nemali preto možnosť priamo ovplyvniť rozhodovací proces a nemohli zabrániť pokračovaniu prevádzky NCHZ.

(108) Dôkladným vyšetrovaním sa ďalej preukázalo, že zo štyroch zabezpečených verejných veriteľov, ktorí boli súčasťou príslušného orgánu (pozri odôvodnenie (21)), sa iba dvoch verejných veriteľov priamo týkala hrozba ďalšieho nárastu dlhov, ktoré by NCHZ vznikli voči nim počas pokračujúcej prevádzky, a to Environmentálneho fondu a mesta Nováky. Konkrétne sa zistilo, že Slovenskej záručnej a rozvojovej banke a Fondu národného majetku nehrozilo riziko vzniku zvýšených pohľadávok v dôsledku pokračovania prevádzky NCHZ, a to z dôvodu neexistencie aktívnych obchodných vzťahov s NCHZ počas obdobia konkurzu.

(109) V tejto súvislosti Všeobecný súd konštatoval, že v pôvodnom rozhodnutí sa nepreukázalo, že „ekonomická analýza nastolila otázku možného zvýšenia pohľadávok veriteľov v prípade pokračovania prevádzky NCHZ počas druhého obdobia platobnej neschopnosti“ ([65]). Preto nebolo zrejmá súvislosť medzi overením hospodárskej analýzy Komisiou z hľadiska kritéria súkromného veriteľa a obsahom odôvodnenia 110 pôvodného rozhodnutia, v ktorom sa uvádzalo posúdenie hrozby ďalšieho hromadenia pohľadávok verejných veriteľov voči NCHZ počas ich pokračujúcej prevádzky ([66]). Z toho vyplýva, že ekonomickú analýzu a implicitne aj prezentáciu vedenia treba overiť z hľadiska kritéria súkromného veriteľa a racionality rozhodnutia veriteľov, keďže vedeli, že výška ich pohľadávok sa zvýši.

(110) Všeobecný súd tiež rozhodol, že posúdenie rizika zvýšenia pohľadávok sa musí uskutočniť v relevantnom časovom bode, ktorým je obdobie, počas ktorého boli prijaté opatrenia, a že sa treba zdržať akéhokoľvek posúdenia založeného na neskoršej situácii ([67]). Najmä podľa Všeobecného súdu „z napadnutého rozhodnutia [...] nevyplývala analýza úrovne rizika zvýšenia vzniku pohľadávok v čase prijatia rozhodnutia veriteľov na zasadnutí z 26. januára 2011“ ([68]).

(111) Dvoma verejnými veriteľmi, ktorým hrozilo riziko zvýšených pohľadávok, boli Environmentálny fond a Mesto Nováky (pozri odôvodnenie (24)). Ďalšie pohľadávky, ktoré vznikli počas druhého obdobia konkurzu, však väčšinou nesúviseli priamo s prevádzkou NCHZ v druhom období konkurzu, ale s prvým obdobím konkurzu (pozri odôvodnenie (130) a nasledujúce, ako aj odôvodnenia (141) a nasledujúce). Tak Mesto Nováky, ako aj Environmentálny fond museli okrem toho pri rozhodovaní byť schopní predpokladať nárast ďalších pohľadávok. Keďže išlo o opakujúce sa ročné platby daní a poplatkov, suma sa dala ľahko odhadnúť. Preto v čase rozhodovania o ďalšej prevádzke NCHZ 26. januára 2011 museli títo veritelia poznať riziko zvýšenia ich pohľadávok voči NCHZ. Konkrétne mohli odvodiť výšku rizika z prezentácie vedenia, v ktorej sa uvádzal odhad poklesu príjmov pre mesto Nováky a pre štát v prípade zastavenia prevádzky NCHZ (pozri odôvodnenie (32)) a ktorá sa dala chápať ako

([65]) Rozsudok Všeobecného súdu z 13. decembra 2018, AlzChem AG/Komisia, T-284/15, EU:T:2018:950, body 216 – 217.
([66]) Rozsudok Všeobecného súdu z 13. decembra 2018, AlzChem AG/Komisia, T-284/15, EU:T:2018:950, body 216 – 217.
([67]) Pozri rozsudok Všeobecného súdu z 13. decembra 2018, AlzChem AG/Komisia, T-284/15, EU:T:2018:950, bod 218.
([68]) Pozri rozsudok Všeobecného súdu z 13. decembra 2018, AlzChem AG/Komisia, T-284/15, EU:T:2018:950, bod 221. „Napadnuté rozhodnutie“ je „pôvodné rozhodnutie“ v zmysle tohto rozhodnutia.

naznačenie, aké dodatočné pohľadávky (a v akej výške) by vznikli mestu Nováky a Environmentálnemu fondu, ak by NCHZ pokračovali v prevádzke. Podobne nemohli neprihliadať ani na to, že v porovnaní s pravdepodobnou perspektívou toho, že v prípade likvidácie prídu o všetky svoje pohľadávky, ktoré vznikli pred vyhlásením konkurzu, by rozsah dodatočných pohľadávok bol obmedzený. Obaja veritelia si takisto museli byť vedomí prednostného zaobchádzania, ktoré by sa vzťahovalo na tieto ďalšie pohľadávky (t. j. pohľadávky, ktoré vznikli po vyhlásení konkurzu). V skutočnosti tak boli informovaní ekonomickou analýzou doplnenou prezentáciou vedenia, ktoré predstavovali platný základ pre ich rozhodovanie.

(112) Ako je vysvetlené v odôvodnení (19), veriteľský výbor pozostával z jedného verejného a štyroch súkromných nezabezpečených veriteľov, všetko nezabezpečených veriteľov pohľadávok, ktoré vznikli pred konkurzom, pričom všetci podporili návrh na pokračovanie v prevádzke. Ako je ďalej vysvetlené v odôvodnení (37), podľa zákona o konkurze boli členovia veriteľského výboru povinní konať v spoločnom záujme všetkých nezabezpečených veriteľov. To znamená, že boli povinní konať v záujme všetkých nezabezpečených veriteľov pohľadávok, ktoré vznikli pred vyhlásením konkurzu, a nielen v záujme tých, ktorí boli zastúpení vo veriteľskom výbore. Vzhľadom na absenciu dôkazov o opaku sa preto preukázalo, že rozhodnutie pokračovať v prevádzke NCHZ v druhom období konkurzu bolo v záujme nezabezpečených veriteľov pohľadávok, ktoré vznikli pred vyhlásením konkurzu.

(113) V tejto súvislosti treba pripomenúť, že Všeobecný súd zamietol argument spoločnosti AlzChem AG založený na tom, že hlasovanie verejných veriteľov v príslušnom výbore ovplyvnilo súkromných veriteľov, ktorí sú členmi uvedeného výboru. Súdny dvor poznamenal, že spoločnosť AlzChem AG neposkytla nijaké dôkazy na podporu svojho tvrdenia, a preto treba predpokladať, že súkromní veritelia konali v súlade so svojimi záujmami ([69]).

4.3.2. *Neexistencia ekonomickej výhody poskytnutej každým z jednotlivých verejných veriteľov NCHZ*

(114) Komisia osobitne posúdila pri každom z verejných veriteľov, ktorí sú súčasťou príslušného orgánu (pozri odôvodnenie (21)), ich individuálnu situáciu a to, či ich správanie spĺňalo kritérium súkromného veriteľa. Všeobecný súd rozhodol, že pri uplatnení kritéria súkromného veriteľa je potrebné preskúmať individuálnu situáciu verejných veriteľov a zohľadniť ich osobitné vlastnosti, najmä na základe postavenia veriteľa ako prednostného alebo nezabezpečeného veriteľa. Z toho vyplýva, že verejní veritelia by sa nemali považovať za jeden subjekt ([70]). Súd ďalej poukázal na potrebu vziať do úvahy súkromného veriteľa nachádzajúceho sa v situácii, ktorá je čo najbližšia uvedenej situácii verejného veriteľa, usilujúceho sa o vyplatenie súm, ktoré mu dlhuje dlžník.

(115) Komisia neposudzuje situáciu verejných veriteľov, ktorí neboli súčasťou príslušného orgánu, najmä Sociálnej poisťovne a Všeobecnej zdravotnej poisťovne, ktoré boli verejnými veriteľmi s najvyššími pohľadávkami v konkurznom konaní (pozri tabuľku 1, odôvodnenie (24)). Títo veritelia nemohli priamo zasahovať do rozhodovacieho procesu týkajúceho sa pokračovania prevádzky NCHZ, a preto nemali priamy vplyv na rozhodnutie o ďalšej prevádzke NCHZ (pozri odôvodnenie (44)). V tejto súvislosti Všeobecný súd zamietol argumenty spoločnosti AlzChem, podľa ktorých i) Sociálna poisťovňa mohla a mala zasiahnuť pred konkurzným

([69]) Rozsudok Všeobecného súdu z 13. decembra 2018, AlzChem AG/Komisia, T-284/15, EU:T:2018:950, bod 143.

([70]) Rozsudok Všeobecného súdu z 13. decembra 2018, AlzChem AG/Komisia, T-284/15, EU:T:2018:950, body 188, 190 a 192 (pozri výňatky ďalej). Pozri aj rozsudok Všeobecného súdu z 11. júla 2002, HAMSA/Komisia, T-152/99, EU:T:2002:188, body 166 – 172; rozsudok Všeobecného súdu zo 17. mája 2011 Buczek Automotive/Komisia, T-1/08, EU:T:2011:216, bod 84.
Súd konštatoval, že: „[…] z rozsudku z 11. júla 2002, HAMSA/Komisia (T-152/99, EU:T:2002:188) a najmä z jeho bodov 166 až 172 vyplýva, že súd Únie odporučil vykonanie preskúmania individuálnej situácie verejných veriteľov, najmä vzhľadom na ich postavenie prednostných alebo nezabezpečených veriteľov, a to s cieľom určiť, či ich voľba išla nad rámec toho, čo bolo odôvodnené obchodnými požiadavkami, alebo či je vôbec možné vysvetliť túto voľbu vôľou poskytnúť dotknutej spoločnosti výhodu. Z toho vyplýva, že súd Únie vychádzal z toho, že verejní veritelia by sa nemali považovať za jediný subjekt, ale že je potrebné zohľadniť ich osobitné vlastnosti.“ Takisto „[…] je potrebné konštatovať, že úvahy uvedené v rozsudku z 11. júla 2002 HAMSA/Komisia (T-152/99, EU:T:2002:188, body 168 a 170) boli prevzaté aj v rozsudku zo 17. mája 2011, Buczek Automotive/Komisia (T-1/08, EU:T:2011:216, bod 84).“ Napokon, „[…] Súdny dvor poukázal na potrebu vziať pri uplatňovaní zásady súkromného veriteľa do úvahy súkromného veriteľa nachádzajúceho sa v situácii, ktorá je čo najbližšia situácii verejnoprávneho veriteľa, usilujúceho o vyplatenie súm, ktoré mu dlhuje dlžník vo finančných ťažkostiach, čo znamená, že štát nie je možné považovať za jediného veriteľa tak, že sa zlúčia všetci dotknutí verejní veritelia.“

súdom s cieľom spochybniť uvedené pokračovanie prevádzky NCHZ a ii) skutočnosť, že podnik využil všetky prostriedky, ktoré mal k dispozícii, na to, aby sa vyhol ďalším stratám, nezbavila Slovenskú republiku zodpovednosti za to, aby zabránila ďalšiemu zvyšovaniu dlhov voči nej inými prostriedkami ([71]). Všeobecný súd konštatoval, že z ustanovení zákona o konkurze a najmä z jeho § 83 ods. 4 nie je zrejmé, že by za okolností danej veci mohla Sociálna poisťovňa zasiahnuť pred konkurzným súdom do rozhodovacieho procesu týkajúceho sa pokračovania prevádzky NCHZ, a tak dospel k záveru, že Sociálna poisťovňa takúto možnosť zasiahnuť nemala ([72]).

4.3.2.1. Slovenská záručná a rozvojová banka

(116) Slovenská záručná a rozvojová banka (ďalej len „banka“) bola jedným zo šiestich zabezpečených veriteľov NCHZ so zabezpečenou pohľadávkou, ktorá vznikla pred vyhlásením konkurzu, vo výške asi 750 000 EUR na základe zmluvy o úvere.

(117) Ako sa uvádza v odôvodnení (108), banka počas obdobia konkurzu nemala nijaké aktívne obchodné vzťahy s NCHZ. Nemala voči NCHZ žiadne pohľadávky, ktoré vznikli po vyhlásení konkurzu, a z pokračujúcej prevádzky NHCZ banke nehrozilo riziko vzniku zvýšených záväzkov: jej záväzky sa nemohli zvýšiť len z dôvodu pokračovania prevádzky NCHZ.

(118) V tejto súvislosti sa Komisia domnieva, že ekonomická analýza a prezentácia vedenia NCHZ, ktoré boli banke k dispozícii v čase rozhodovania v januári 2011, boli platným základom, z ktorého banka vychádzala pri podpore daného rozhodnutia. Ako sa uvádza v odôvodneniach (101) až (104), tieto dokumenty preukázali, že pokračovanie prevádzky NCHZ a ich predaj ako fungujúceho podniku (s dostupným záujemcom o kúpu (odôvodnenie (103)) boli v najlepšom záujme veriteľov, a teda aj banky.

(119) Ďalej sa zistilo, že i) k polovici decembra 2010 neuspokojené pohľadávky vyplývajúce z prevádzky NCHZ v prvom období konkurzu, ktoré mali prednosť pred pohľadávkami spred vyhlásenia konkurzu, dosiahli výšku asi 16 miliónov EUR (odôvodnenie (33)) a ii) takmer všetky výnosy (v závislosti od scenára) z predaja majetku NCHZ by sa museli použiť na pokrytie nákladov na ukončenie prevádzky NCHZ (odôvodnenie (34)). Toto významne znížilo pravdepodobnosť uspokojenia pohľadávok, ktoré vznikli pred vyhlásením konkurzu, v prípade likvidačného scenára.

(120) Vzhľadom na to bolo opodstatnené očakávať, že v prípade likvidácie nebudú uspokojené žiadne pohľadávky banky, ktoré vznikli pred vyhlásením konkurzu. Slovenská záručná a rozvojová banka mohla teda na základe informácií, ktoré mala v tom čase k dispozícii, usudzovať, že v prípade pokračovania prevádzky by bola na tom lepšie, než keby v prípade likvidácie prišla o všetky svoje pohľadávky.

(121) Na základe uvedeného sa Komisia domnieva, že rozhodnutie Slovenskej záručnej a rozvojovej banky o podpore pokračovania prevádzky NCHZ by prijal aj rozumný a starostlivý súkromný veriteľ, a bolo preto v súlade s trhovými podmienkami.

4.3.2.2. Fond národného majetku

(122) Fond národného majetku bol zabezpečeným veriteľom NCHZ s pohľadávkou voči NCHZ, ktorá vznikla pred vyhlásením konkurzu, vo výške asi 17,85 milióna EUR na základe záväzkov týkajúcich sa privatizácie. Zároveň bol jediným verejným veriteľom vo veriteľskom výbore, ktorý zastupoval nezabezpečených veriteľov, spolu so štyrmi nezabezpečenými súkromnými veriteľmi (pozri odôvodnenie (19)).

(123) Všetci nezabezpečení veritelia pohľadávok, ktoré vznikli pred konkurzom, vo veriteľskom výbore vrátane Fondu národného majetku podporili pokračovanie prevádzky NCHZ a mali zákonnú povinnosť konať v záujme všetkých nezabezpečených veriteľov pohľadávok, ktoré vznikli pred vyhlásením konkurzu, nielen tých, ktorí boli vo veriteľskom výbore. V rovnakom čase sa Fond národného majetku, ktorý bol aj zabezpečeným veriteľom, vyslovil za pokračovanie prevádzky.

([71]) Rozsudok Všeobecného súdu z 13. decembra 2018, AlzChem AG/Komisia, T-284/15, EU:T:2018:950, body 145 – 152.
([72]) Rozsudok Všeobecného súdu z 13. decembra 2018, AlzChem AG/Komisia, T-284/15, EU:T:2018:950, body 151 – 152.

(124) Ako sa uvádza v odôvodnení (108), Fond národného majetku nemal v období konkurzu nijaké aktívne obchodné vzťahy s NCHZ. Nemal voči NCHZ žiadne pohľadávky, ktoré vznikli po vyhlásení konkurzu, a z pokračujúcej prevádzky NHCZ mu nehrozilo riziko vzniku zvýšených záväzkov: jeho záväzky sa nemohli zvýšiť len z dôvodu pokračovania prevádzky NCHZ.

(125) V tejto súvislosti predstavovala ekonomická analýza a prezentácia vedenia NCHZ, ktoré mal Fond národného majetku k dispozícii v čase prijatia rozhodnutia v januári 2011, platný základ, z ktorého vychádzal pri podpore daného rozhodnutia. Ako sa uvádza v odôvodneniach (101) až (104), tieto dokumenty preukázali, že pokračovanie prevádzky NCHZ a ich predaj ako fungujúceho podniku (s dostupným záujemcom o kúpu (odôvodnenie (103)) boli v najlepšom záujme veriteľov, a teda aj Fondu národného majetku.

(126) Ďalej sa zistilo, že i) k polovici decembra 2010 neuspokojené pohľadávky vyplývajúce z prevádzky NCHZ v prvom období konkurzu, ktoré mali prednosť pred pohľadávkami spred vyhlásenia konkurzu, dosiahli výšku asi 16 miliónov EUR (odôvodnenie (33)) a ii) takmer všetky výnosy (v závislosti od scenára) z predaja majetku NCHZ by sa museli použiť na pokrytie nákladov na ukončenie prevádzky NCHZ (odôvodnenie (34)). V scenári likvidácie sa tým významne znížila pravdepodobnosť uspokojenia pohľadávok, ktoré vznikli pred vyhlásením konkurzu.

(127) Vzhľadom na to by mohol každý hypotetický veriteľ v rovnakej situácii oprávnene očakávať, že v prípade likvidácie nebude uspokojená žiadna z pohľadávok Fondu národného majetku, ktoré vznikli pred vyhlásením konkurzu. Fond národného majetku mohol teda na základe informácií, ktoré mal v tom čase k dispozícii, dôvodne usudzovať, že by bol na tom lepšie v prípade pokračovania prevádzky, než keby prišiel v prípade likvidácie o všetky svoje pohľadávky.

(128) Na základe uvedeného sa Komisia domnieva, že rozhodnutie Fondu národného majetku hlasovať za pokračovanie prevádzky NCHZ by prijal aj rozumný a starostlivý súkromný veriteľ, a bolo preto v súlade s trhovými podmienkami.

4.3.2.3. Environmentálny fond

(129) Environmentálny fond bol zabezpečeným veriteľom NCHZ so zabezpečenou pohľadávkou voči NCHZ, ktorá vznikla pred vyhlásením konkurzu, vo výške asi 950 000 EUR na základe zmluvy o úvere a nezabezpečenou pohľadávkou, ktorá vznikla pred vyhlásením konkurzu, vo výške asi 70 000 EUR (pozri tabuľku 2 v odôvodnení (25)).

(130) Ako sa uvádza v odôvodneniach (108) a (111), Environmentálny fond bol vystavený riziku vzniku zvýšených pohľadávok z dôvodu pokračovania prevádzky NCHZ a tak v prvom, ako aj v druhom období konkurzu mu vznikli ďalšie pohľadávky.

(131) Pohľadávky Environmentálneho fondu, ktoré vznikli po vyhlásení konkurzu NCHZ, boli spôsobené čiastočným nezaplatením ročného poplatku za znečisťovanie ovzdušia. Na základe platných právnych požiadaviek boli priemyselným subjektom za predchádzajúce roky ([73]) uložené poplatky podľa výšky znečistenia ovzdušia spôsobeného konkrétnym závodom v predchádzajúcom roku.

(132) Formálnym vyšetrovaním sa zistilo, že poplatok za znečisťovanie ovzdušia v roku 2010, ktorý bol v mene Environmentálneho fondu uložený v máji 2010 za znečisťovanie ovzdušia v roku 2009, bol stanovený vo výške 192 454 EUR a do konca roku 2010 (koniec prvého obdobia konkurzu) dosiahli pohľadávky, ktoré vznikli po vyhlásení konkurzu, 222 954 EUR z dôvodu čiastočného nezaplatenia ročného poplatku za znečisťovanie ovzdušia (pozri odôvodnenie (26)). Tieto pohľadávky však neboli výsledkom prevádzky NCHZ v konkurze v roku 2010, ale v roku 2009, keď bola prevádzka NCHZ zabezpečená prostredníctvom zákona.

(133) Komisia poznamenáva, že po prvé, výška poplatkov za znečisťovanie ovzdušia bola do značnej miery predvídateľná, pretože súvisela s úrovňou prevádzky podniku. Po druhé, verejné poplatky, ktoré vznikli prevádzkou podniku v konkurze, mali prednosť pred pohľadávkami, ktoré vznikli pred vyhlásením konkurzu.

([73]) Vyplýva to zo zákona č. 401/1998 o poplatkoch za znečisťovanie ovzdušia v znení zmien.

(134) Aj v roku 2011 sa preto dalo očakávať, že NCHZ by vznikli ďalšie záväzky v oblasti znečisťovania ovzdušia (za rok 2010), a to dokonca aj vtedy, keby sa veritelia v roku 2011 rozhodli pre likvidáciu. Ďalej, vzhľadom na to, že ani v prípade scenára likvidácie by sa nemohla výroba okamžite zastaviť, NCHZ by naďalej spôsobovali znečistenie, a to aj vtedy, keby sa bol podporil scenár likvidácie, a takisto by museli platiť emisné poplatky aj v roku 2012. Vzhľadom na existenciu významných pohľadávok, ktoré vznikli pred vyhlásením konkurzu, bolo obozretné, aby Environmentálny fond hlasoval za ďalšiu prevádzku svojho dlžníka.

(135) Vzhľadom na uvedené by v prípade ktoréhokoľvek scenára, teda likvidácie alebo pokračovania podnikania a predaja ako fungujúceho podniku, vznikli NCHZ ďalšie záväzky v oblasti znečisťovania ovzdušia v roku 2011 a pravdepodobne v roku 2012 by daňová povinnosť bola za toto obdobie rovnaká a nezaplatená daňová povinnosť by sa pravdepodobne pohybovala v rovnakom rozmedzí, pretože ani predaj ako fungujúceho podniku by nestačil na pokrytie všetkých platieb dane.

(136) Ďalej sa zistilo, že i) k polovici decembra 2010 dosiahli neuspokojené pohľadávky vyplývajúce z prevádzky NCHZ v prvom období konkurzu, ktoré mali prednosť pred pohľadávkami spred vyhlásenia konkurzu, výšku asi 16 miliónov EUR (odôvodnenie (33)) a ii) takmer všetky výnosy (v závislosti od scenára) z predaja majetku NCHZ by sa museli použiť na pokrytie nákladov na ukončenie prevádzky NCHZ (odôvodnenie (34)). V scenári likvidácie sa tým významne znížila pravdepodobnosť uspokojenia pohľadávok, ktoré vznikli pred vyhlásením konkurzu.

(137) Vzhľadom na to bolo opodstatnené očakávať, že v prípade likvidácie nebudú uspokojené žiadne pohľadávky Environmentálneho fondu, ktoré vznikli pred vyhlásením konkurzu. Environmentálny fond mohol teda na základe informácií, ktoré mal v tom čase k dispozícii, usudzovať, že by bol na tom lepšie v prípade pokračovania prevádzky, než keby prišiel v prípade likvidácie o všetky svoje pohľadávky.

(138) Komisia sa v tejto súvislosti ďalej domnieva, že ekonomická analýza a prezentácia vedenia NCHZ, ktoré mal Environmentálny fond k dispozícii v čase hlasovania v januári 2011, predstavovali platný základ pre jeho rozhodnutie v rámci hlasovania. Ako sa uvádza v odôvodneniach (101) až (104), oba tieto dokumenty preukázali, že pokračovanie prevádzky NCHZ a ich predaj ako fungujúceho podniku (s dostupným záujemcom o kúpu (odôvodnenie (103)) boli v najlepšom záujme veriteľov, a teda aj Environmentálneho fondu. Z toho dôvodu mal Environmentálny fond, ktorého ďalšie pohľadávky počas druhého obdobia konkurzu mali byť menšie ako pohľadávka, ktorá vznikla pred vyhlásením konkurzu, pádne dôvody na to, aby založil svoje rozhodnutie na ekonomickej analýze správcu spolu s prezentáciou vedenia.

(139) Komisia sa teda domnieva, že rozhodnutie Environmentálneho fondu hlasovať za pokračovanie prevádzky NCHZ by prijal aj rozumný a starostlivý súkromný veriteľ, a preto bolo v súlade s trhovými podmienkami.

4.3.2.4. Mesto Nováky

(140) Mesto Nováky bolo zabezpečeným veriteľom NCHZ s pohľadávkou voči NCHZ, ktorá vznikla pred vyhlásením konkurzu, založenou na registrácii záložného práva týkajúceho sa dane z nehnuteľností vo výške asi 43 781 EUR.

(141) Ako sa uvádza v odôvodneniach (108) a (111), mesto Nováky bolo vystavené riziku vzniku zvýšených záväzkov NCHZ v období konkurzu a NCHZ v skutočnosti vznikli ďalšie záväzky súvisiace predovšetkým s ich povinnosťou zaplatiť daň z nehnuteľností.

(142) Pohľadávky mesta Nováky, ktoré vznikli po vyhlásení konkurzu NCHZ, boli spôsobené čiastočným nezaplatením ročnej dane z nehnuteľností. Podľa platných právnych požiadaviek boli dane vyrubené na daný rok ([74]) na základe výmery pozemkov a budov (osobitne pre rôzne kategórie).

([74]) Vyplýva to zo zákona č. 582/2004 o miestnych daniach a miestnom poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné odpady v znení zmien.

(143) Hlavnou pohľadávkou mesta Nováky voči NCHZ v prvom období konkurzu bola daň z nehnuteľností za rok 2010 (vyrubená v marci 2010) stanovená vo výške 523 793 EUR (pozri odôvodnenie (27)). Vzhľadom na povahu tejto pohľadávky ako verejnej dane sa na ňu vzťahovalo prednostné zaobchádzanie a bola čiastočne uspokojená v prvom období konkurzu. Do konca roku 2010, čo je prvé obdobie konkurzu, dosiahli pohľadávky, ktoré vznikli po vyhlásení konkurzu, výšku 29 762 EUR (hlavne povinnosť NCHZ v oblasti dane z nehnuteľností) (pozri odôvodnenie (27)).

(144) V prezentácii vedenia boli uvedené príjmy, o ktorých mesto Nováky usudzovalo, že ich stratí, ak NCHZ zastavia svoju prevádzku, vo výške asi 572 000 EUR ročne (odôvodnenie (32)), čo sa na druhej strane dá považovať za zodpovedajúce odhadu ďalších pohľadávok, ktoré mali vzniknúť v druhom období konkurzu.

(145) V čase rozhodovania bolo známe, že suma dane, ktorú NCHZ dlhujú mestu Nováky, je splatná každý rok a nezávisí od toho, či sú NCHZ v prevádzke, ale je založená výlučne na výmerách pozemkov a stavieb, ktoré NCHZ vlastnia. Dalo sa teda očakávať, že nezaplatená daňová povinnosť by bola rovnaká tak pri scenári likvidácie, ako aj pri scenári predaja fungujúceho podniku, pretože by nebol dostatok finančných prostriedkov na pokrytie všetkých platieb dane z dôvodu ďalších súbežných pohľadávok, ktoré vznikli po vyhlásení konkurzu.

(146) Takisto bolo nepravdepodobné, že by sa výmera pozemkov vo vlastníctve NCHZ v posudzovanom období podstatne zmenila. Možný predaj pozemkov neprichádzal veľmi do úvahy, hlavným dôvodom bola značná environmentálna záťaž a prítomnosť ťažkého chemického priemyslu na pozemkoch. Bolo by veľmi špekulatívne a hypotetické domnievať sa, že kupujúci by získal celú lokalitu alebo jej časť a zaplatil aspoň časť dane z nehnuteľností. Výhradne z hľadiska kritéria súkromného veriteľa bola teda prevádzka NCHZ pre mesto Nováky dlhovo neutrálna.

(147) Komisia teda poznamenáva, že po prvé, výška dane z nehnuteľností bola do značnej miery predvídateľná, pretože bola spojená s výmerou pozemkov a stavieb zabraných podnikom. Po druhé, dane, ktoré vznikli prevádzkou podniku v konkurze, mali prednosť pred pohľadávkami spred vyhlásenia konkurzu.

(148) Ďalej sa zistilo, že i) k polovici decembra 2010 dosiahli neuspokojené pohľadávky vyplývajúce z prevádzky NCHZ v prvom období konkurzu, ktoré mali prednosť pred pohľadávkami spred vyhlásenia konkurzu, výšku asi 16 miliónov EUR (odôvodnenie (33)) a ii) takmer všetky výnosy (v závislosti od scenára) z predaja majetku NCHZ by sa museli použiť na pokrytie nákladov na ukončenie prevádzky NCHZ (odôvodnenie (34)). V scenári likvidácie sa tým významne znížila pravdepodobnosť uspokojenia pohľadávok, ktoré vznikli pred vyhlásením konkurzu.

(149) V tejto súvislosti predstavovali ekonomická analýza a prezentácia vedenia NCHZ, ktoré malo mesto Nováky k dispozícii v januári 2011, platný základ, z ktorého mesto vychádzalo pri podpore daného rozhodnutia. Ako sa uvádza v odôvodneniach (101) až (104), tieto dokumenty preukázali, že pokračovanie prevádzky NCHZ a ich predaj ako fungujúceho podniku (s dostupným záujemcom o kúpu (odôvodnenie (103)) boli v najlepšom záujme veriteľov, a teda aj mesta Nováky.

(150) Preto, vzhľadom na pravdepodobnú stratu všetkých pohľadávok, ktoré vznikli pred vyhlásením konkurzu, v prípade likvidácie, nízky predpoklad predaja pozemkov z dôvodu vysokých environmentálnych nákladov spojených s pozemkami, ako aj nevyhnutné zvýšenie nezaplatených daní za značné časové obdobie (viac ako jeden rok), a to aj v prípade likvidácie, bolo rozumné, aby mesto Nováky podporilo pokračovanie prevádzky NCHZ.

(151) Komisia sa teda domnieva, že rozhodnutie mesta Nováky hlasovať za pokračovanie prevádzky NCHZ bolo v súlade s trhovými podmienkami.

4.3.3. *Záver o existencii hospodárskej výhody*

(152) Komisia sa vzhľadom na uvedené domnieva, že správanie rôznych verejných subjektov bolo v súlade s kritériom súkromného veriteľa.

(153) Komisia preto dospela k záveru, že v druhom období konkurzu, keď sa už neuplatňoval zákon o strategických podnikoch a NCHZ pokračovali vo svojej prevádzke na základe rozhodnutia príslušného orgánu, nezískali NCHZ oproti svojim konkurentom výhodu, ktorú by neboli nezískali za bežných trhových podmienok.

(154) V každom prípade, vzhľadom na to, že verejní veritelia, ktorí sa zúčastňovali na rozhodovacom procese príslušného orgánu, sa správali ako každý iný účastník trhu, Komisia zastáva názor, že nie je potrebné ďalej posudzovať, či rozhodnutie verejných veriteľov bolo v súlade so zásadou *pari passu*, teda či sa uskutočnilo za rovnakých podmienok so súkromnými veriteľmi, ktorí sa nachádzali v porovnateľnej situácii. Dotknutí veritelia neboli v skutočnosti v rovnakom postavení. Ďalej, len čo je možné zistiť, či je poskytnutá hospodárska výhoda, nie je potrebné ďalej overovať, či sa správanie dotknutého verejného subjektu uskutočnilo za rovnakých podmienok (*pari passu*) ([75]). Ak zásah verejných orgánov nie je rovnaký v zmysle zásady *pari passu* ako zásah súkromných subjektov, neznamená to automaticky, že transakcia nie je v súlade s trhovými podmienkami, a dodržiavanie trhových podmienok je možné posudzovať inými metódami ([76]). Z toho dôvodu nie je potrebné spoliehať sa na preskúmanie rovnakých (*pari passu*) podmienok, pretože neexistencia hospodárskej výhody a zhoda s trhovými podmienkami je v prípade veriteľov NCHZ preukázaná inými prostriedkami.

5. **ZÁVER**

(155) Vzhľadom na uvedené skutočnosti Komisia po opätovnom posúdení opatrenia v prospech NCHZ počas druhého obdobia konkurzu, ktoré bolo predmetom rozhodnutia o začatí formálneho vyšetrovacieho konania uvedeného v poznámke pod čiarou 1 tohto rozhodnutia, dospela k záveru, že opatrenie nepredstavuje štátnu pomoc v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ,

PRIJALA TOTO ROZHODNUTIE:

Článok 1

Rozhodnutie príslušného orgánu o vydaní pokynu správcovi konkurznej podstaty na pokračovanie prevádzky NCHZ, ktoré prijali jednomyseľne veriteľský výbor a zabezpečení veritelia 26. januára 2011 a dňa 17. februára 2011 ho vyhlásil za záväzné konkurzný súd pôsobiaci ako člen príslušného orgánu po skončení účinnosti zákona o strategických spoločnostiach 31. decembra 2010, nepredstavuje štátnu pomoc v zmysle článku 107 ods. 1 Zmluvy o fungovaní Európskej únie.

Článok 2

Toto rozhodnutie je určené Slovenskej republike.

V Bruseli 14. júna 2021

Za Komisiu
Margrethe VESTAGER
členka Komisie

([75]) Rozsudok zo 4. septembra 2014, SNCM a Francúzsko/Korzika Ferries France, C-533/12 P a C-536/12 P, EU:C:2014:2142, bod 54. Pozri aj rozsudok z 1. februára 2018, Larko/Komisia, T-423/14, EU:T:2018:57, bod 119, a rozsudok z 11. septembra 2012, Corsica Ferries France/Komisia, T-565/08, EU:T:2012:415, bod 122. Pozri aj vec T-93/17 Duferco Long Products SA/Komisia, EU:T:2018:558, body 99 – 106, v ktorej Všeobecný súd zistil nesúlad transakcie s trhovými podmienkami, a to bez toho, aby použil analýzu *pari passu*.

([76]) Rozsudok Súdneho dvora z 12. júna 2014 Sarc/Komisia, T-488/11, EU:T:2014:497, bod 98. Pozri aj rozsudok Všeobecného súdu z 18. septembra 2018, Duferco Long Products SA/Komisia, T-93/17, EU:T:2018:558, body 102 – 103.